

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 186

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

9 iulie 2016

Cuprins

I Acte legislative

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2016/1112 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Tunisiei 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1113 al Comisiei din 8 iulie 2016 de modificare pentru a 248-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu ISIL (Da'esh) și cu organizația Al-Qaida 9

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1114 al Comisiei din 8 iulie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 11

DECIZII

- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1115 a Comisiei din 7 iulie 2016 de stabilire a unui format pentru transmiterea de către Agenția Europeană pentru Produse Chimice a informațiilor privind derularea procedurilor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc [notificată cu numărul C(2016) 4141] 13
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1116 a Comisiei din 7 iulie 2016 de modificare a Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2015/1500 și (UE) 2015/2055 privind măsurile de protecție și vaccinare împotriva dermatozei nodulare contagioase din Grecia [notificată cu numărul C(2016) 4157] ⁽¹⁾ 24

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

RECOMANDĂRI

- ★ **Recomandarea (UE) 2016/1117 a Comisiei din 15 iunie 2016 adresată Republicii Elene privind măsurile specifice urgente pe care trebuie să le ia Grecia în vederea reluării transferurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului 28**

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Decizia nr. 1/2016 a Comitetului pentru transporturi terestre Comunitate/Elveția din 10 iunie 2016 privind sistemul de redevențe pentru vehicule aplicabil în Elveția începând cu 1 ianuarie 2017 [2016/1118] 36**
- ★ **Decizia nr. 2/2016 a Comitetului pentru transporturi terestre Comunitate/Elveția din 10 iunie 2016 de modificare a anexei 1 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători [2016/1119] 38**

I

(Acte legislative)

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/1112 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 6 iulie 2016

de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Tunisiei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Relațiile dintre Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) și Republica Tunisiană (denumită în continuare „Tunisia”) se dezvoltă în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV). Tunisia a fost prima țară mediteraneană care a semnat un acord de asociere ⁽²⁾ cu Uniunea, la 17 iulie 1995, care a intrat în vigoare la 1 martie 1998. În temeiul respectivului acord, Tunisia a finalizat eliminarea tarifelor pentru produsele industriale în 2008, devenind astfel prima țară mediteraneană care a intrat într-o zonă de liber schimb cu Uniunea. Dialogul politic bilateral și cooperarea economică au fost dezvoltate și prin intermediul planurilor de acțiune din cadrul PEV, dintre care cel mai recent acoperă perioada 2013-2017.
- (2) În urma revoluției și a îndepărtării de la putere a președintelui Ben Ali, la 14 ianuarie 2011, în Tunisia au fost organizate primele alegeri libere și democratice, la 23 octombrie 2011. În ianuarie 2014, a fost adoptată o nouă constituție, iar în al patrulea trimestru al anului 2014 au avut loc alegeri parlamentare și prezidențiale, cu eforturi concertate din partea principalilor actori politici în vederea realizării de reforme pentru crearea unui veritabil sistem democratic.
- (3) În paralel cu acest proces de tranziție politică, economia Tunisiei a fost afectată de tulburări interne continue, de instabilitatea regională (inclusiv de impactul conflictului din Libia) și de un mediu internațional nefavorabil (în special în Uniune, principalul partener comercial al Tunisiei). Aceste evoluții nefavorabile au diminuat substanțial performanțele de creștere ale acestei țări, afectând totodată poziția sa bugetară și situația balanței de plăți.
- (4) Începând din 2011, ca urmare a schimbărilor politice survenite în Tunisia, Uniunea și-a exprimat angajamentul ferm de a sprijini această țară în procesul de reformă economică și politică. UE și-a majorat sprijinul financiar acordat Tunisiei, consolidând cooperarea în numeroase domenii, printre care societatea civilă, sistemul electoral, securitatea, dezvoltarea regională și reformele sociale și economice. Uniunea a oferit de asemenea posibilitatea încheierii unui acord privind o zonă de liber schimb aprofundat și cuprinzător, pentru care au fost lansate negocieri în octombrie 2014.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 8 iunie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 iunie 2016.

⁽²⁾ Acordul euro-mediteranean de stabilire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele sale membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Tunisiană, pe de altă parte (JO L 278, 21.10.2005, p. 9).

- (5) În acest context economic și financiar dificil autoritățile tunisiene și Fondul Monetar Internațional (FMI) au convenit, în aprilie 2013, cu privire la un acord stand-by pe trei ani fără caracter prudențial în valoare de 1 146 de milioane DST (drepturi speciale de tragere) pentru susținerea programului de reformă și ajustare economică al Tunisiei, care a fost prelungit ulterior până la sfârșitul anului 2015. O sumă totală de 1 500 milioane USD a fost plătită în cadrul programului FMI după șase revizuiți finalizate ale programului.
- (6) În august 2013, Tunisia a solicitat asistență macrofinanciară suplimentară din partea Uniunii. Ca răspuns la această solicitare, în mai 2014 a fost adoptată o decizie de acordare de asistență macrofinanciară în valoare de 300 de milioane EUR sub formă de împrumuturi (AMF-I) ⁽¹⁾. Memorandumul de înțelegere care definește condițiile de politică aferente AMF-I a intrat în vigoare la 4 martie 2015. După implementarea măsurilor de politică convenite, prima tranșă a AMF-I a fost plătită la 7 mai 2015, iar a doua tranșă la 1 decembrie 2015.
- (7) Uniunea a acordat granturi în valoare de 524 de milioane EUR pentru perioada 2011-2015, în cadrul programului său curent de cooperare, în sprijinul agendei de reforme politice și economice a Tunisiei. În plus, 155 de milioane EUR au fost alocate Tunisiei în perioada 2011-2013 în cadrul programului „Sprijin pentru parteneriat, reforme și creștere favorabilă incluziunii” (SPRING) și 122 de milioane EUR au fost alocate în perioada 2014-2015 în cadrul programului „umbrelă”. De asemenea, Banca Europeană de Investiții a acordat împrumuturi în valoare de 1 338 de milioane EUR, începând cu anul 2011.
- (8) În 2015, economia Tunisiei a fost considerabil afectată de mai multe atacuri teroriste care au vizat sectoare economice cheie, precum turismul și transporturile, urmărind să perturbe procesul de consolidare a tranziției politice a țării. Atacurile respective au avut un impact negativ asupra redresării economice incipiente a Tunisiei. Alături de instabilitatea regională persistentă (inclusiv reactivarea conflictului din Libia) și de mediul economic european și mondial încă fragil, aceste evenimente au exacerbato problemele existente ale Tunisiei legate de balanța de plăți și poziția bugetară. Toți acești factori au condus la deficite financiare și bugetare externe semnificative.
- (9) În acest context plin de provocări, Uniunea și-a reafirmat angajamentul de a sprijini Tunisia în procesul de reformă economică și politică. În termeni concreți, acest angajament a fost exprimat în concluziile reuniunii Consiliului de asociere UE-Tunisia din martie 2015, precum și în concluziile Consiliului din 20 iulie 2015, în urma atacului terorist de lângă Sousse din iunie 2015. Sprijinul politic și economic din partea Uniunii pentru procesul de reformă al Tunisiei este compatibil cu politica adoptată de Uniune în relațiile cu țările din sudul Mediteranei, astfel cum este definită în cadrul politicii europene de vecinătate.
- (10) Ca urmare a deteriorării situației financiare și economice a Tunisiei, FMI și Tunisia au început discuțiile privind un nou acord cu o valoare mai mare, care ar putea lua forma unui mecanism de finanțare extinsă („programul FMI”) și ar urma să se deruleze pe parcursul unei perioade de patru ani, începând din primăvara anului 2016. Noul program FMI ar avea ca scop atenuarea dificultăților pe termen scurt legate de balanța de plăți a Tunisiei, încurajând, în același timp, implementarea unor măsuri ferme de ajustare.
- (11) În august 2015, pe fondul înrăutățirii situației și a perspectivelor economice, Tunisia a solicitat asistență macrofinanciară suplimentară din partea Uniunii.
- (12) Având în vedere că Tunisia este o țară care face obiectul PEV, ea ar trebui să fie considerată eligibilă pentru a beneficia de asistență macrofinanciară din partea Uniunii.
- (13) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să fie un instrument financiar excepțional de sprijin necondiționat și fără o alocare specială pentru balanța de plăți, care vizează satisfacerea necesităților imediate de finanțare externă ale beneficiarului și ar trebui să stea la baza punerii în aplicare a unui program de politică care să conțină măsuri ferme imediate de ajustare și de reformă structurală, menite să îmbunătățească poziția pe termen scurt a balanței de plăți.
- (14) Având în vedere că în Tunisia există încă un deficit rezidual semnificativ de finanțare externă pentru balanța de plăți, în plus față de resursele furnizate de FMI și de alte instituții multilaterale, se consideră că asistența macrofinanciară pe care Uniunea ar urma să o furnizeze Tunisiei este un răspuns adecvat, în actualele circumstanțe excepționale, la solicitarea Tunisiei de sprijin pentru stabilizarea economică, alături de programul FMI. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar sprijini stabilizarea economică și agenda de reforme structurale a Tunisiei, completând resursele puse la dispoziție în cadrul acordului financiar cu FMI.

⁽¹⁾ Decizia nr. 534/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind acordarea de asistență macrofinanciară Republicii Tunisia (JO L 151, 21.5.2014, p. 9).

- (15) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să aibă drept scop sprijinirea restabilirii unei situații de finanțare externe sustenabile pentru Tunisia, sprijinind astfel dezvoltarea sa economică și socială.
- (16) Stabilirea valorii asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se bazează pe o evaluare cantitativă completă a nevoilor de finanțare externă reziduale ale Tunisiei și ținere cont de capacitatea acesteia de autofinanțare prin resurse proprii, în special de rezervele internaționale pe care le are la dispoziție. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să completeze programele și resursele furnizate de FMI și de Banca Mondială. Stabilirea valorii asistenței ia în considerare, de asemenea, contribuțiile financiare preconizate din partea donatorilor multilaterali și necesitatea de a asigura o partajare echitabilă a sarcinii între Uniune și alți donatori, precum și aplicarea anterioară a celorlalte instrumente de finanțare externă ale Uniunii în Tunisia și valoarea adăugată a implicării Uniunii în general.
- (17) Comisia ar trebui să garanteze faptul că asistența macrofinanciară din partea Uniunii este în conformitate, din punct de vedere juridic și al conținutului, cu principiile esențiale, cu obiectivele și cu măsurile adoptate în cadrul diferitelor domenii de acțiune externă și al altor politici pertinente ale Uniunii.
- (18) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să sprijine politica externă a Uniunii față de Tunisia. Serviciile Comisiei și Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui să lucreze în strânsă colaborare pe parcursul operațiunii de asistență macrofinanciară pentru a coordona și a asigura coerența acțiunilor de politică externă ale Uniunii.
- (19) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să susțină angajamentul Tunisiei față de valorile pe care le are în comun cu Uniunea, printre care democrația, statul de drept, buna guvernare, respectarea drepturilor omului, dezvoltarea durabilă și reducerea sărăciei, precum și angajamentul său față de principiile privind schimburile comerciale deschise, echitabile și reglementate.
- (20) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să fie ca Tunisia să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului. În plus, obiectivele specifice ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să consolideze eficiența, transparența și responsabilitatea sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Tunisia și să promoveze reformele structurale având ca scop sprijinirea creșterii economice durabile și favorabile incluziunii, crearea de locuri de muncă și consolidarea bugetară. Atât îndeplinirea condițiilor prealabile, cât și realizarea obiectivelor respective ar trebui monitorizate periodic de către Comisie și Serviciul European de Acțiune Externă.
- (21) Pentru a se asigura că interesele financiare ale Uniunii în legătură cu asistența macrofinanciară din partea Uniunii sunt protejate în mod eficient, Tunisia ar trebui să adopte măsuri corespunzătoare privind prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte abateri legate de această asistență. În plus, ar trebui să se adopte dispoziții care să prevadă efectuarea de verificări de către Comisie și de audituri de către Curtea de Conturi.
- (22) Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii nu aduce atingere competențelor Parlamentului European și Consiliului, în calitate de autoritate bugetară.
- (23) Sumele provizionului necesar pentru asistența macrofinanciară ar trebui să fie în concordanță cu creditele bugetare prevăzute în cadrul financiar multianual.
- (24) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui gestionată de către Comisie. Pentru a garanta că Parlamentul European și Consiliul pot să urmărească punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia ar trebui să le informeze periodic cu privire la evoluțiile legate de asistență și să le furnizeze documentele relevante.
- (25) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei decizii, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (26) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să facă obiectul unor condiții de politică economică, ce urmează a fi consemnate într-un memorandum de înțelegere. Pentru a se asigura condiții de punere în aplicare

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

uniforme și din motive de eficiență, Comisia ar trebui să fie abilitată să negocieze astfel de condiții cu autoritățile tunisiene, sub supravegherea comitetului reprezentanților statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În conformitate cu regulamentul respectiv, procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, tuturor cazurilor altele decât cele prevăzute în regulamentul respectiv. Având în vedere impactul potențial important al asistenței de peste 90 de milioane EUR, se cuvine să se utilizeze procedura de examinare pentru operațiuni ce depășesc acest prag. Luând în considerare cuantumul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii pentru Tunisia, procedura de examinare ar trebui să se aplice pentru adoptarea memorandumului de înțelegere și pentru orice reducere, suspendare sau anulare a asistenței,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Uniunea pune la dispoziția Tunisiei asistență macrofinanciară cu o valoare maximă de 500 de milioane EUR (denumită în continuare „asistența macrofinanciară din partea Uniunii”), cu scopul de a sprijini stabilizarea economică a Tunisiei și agenda consistentă de reforme a acestei țări. Asistența contribuie la acoperirea nevoilor Tunisiei legate de balanța de plăți, astfel cum au fost identificate în programul FMI.
- (2) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este furnizată integral Tunisiei sub formă de împrumuturi. Comisia este împuternicită în numele Uniunii Europene să împrumute fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituții financiare și să le împrumute mai departe Tunisiei. Împrumuturile au o scadență medie de maximum 15 ani.
- (3) Acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este gestionată de Comisie, în conformitate cu acordurile sau înțelegerile încheiate între FMI și Tunisia și cu principiile și obiectivele-cheie ale reformelor economice stabilite în Acordul de asociere UE-Tunisia. Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul în legătură cu evoluția asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv în legătură cu tragerile din aceasta, și pune la dispoziția instituțiilor respective documentele relevante în timp util.
- (4) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se acordă pentru o perioadă de doi ani și jumătate începând cu prima zi de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere menționat la articolul 3 alineatul (1).
- (5) În cazul în care nevoile de finanțare ale Tunisiei se reduc în mod semnificativ în perioada de tragere a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii comparativ cu estimările inițiale, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), fie reduce cuantumul asistenței, fie o suspendă sau o anulează.

Articolul 2

- (1) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este ca Tunisia să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului.
- (2) Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă monitorizează îndeplinirea condiției prealabile stabilite la alineatul (1) pe parcursul întregului ciclu de viață al asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
- (3) Alineatele (1) și (2) se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 3

- (1) Comisia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), convine cu autoritățile tunisiene asupra unor condiții de politică economică și financiară clar definite, axate pe reforme structurale și pe finanțe

⁽¹⁾ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

publice solide, la care urmează să fie supusă asistența macrofinanciară din partea Uniunii, care urmează să fie stabilite într-un memorandum de înțelegere (denumit în continuare „memorandumul de înțelegere”). Condițiile financiare și de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere sunt coerente cu acordurile sau înțelegerile menționate la articolul 1 alineatul (3), inclusiv cu programele de reformă structurală și de ajustare macroeconomică implementate de Tunisia cu sprijinul FMI.

(2) Condițiile menționate la alineatul (1) vizează, în special, creșterea eficienței, a transparenței și a responsabilității sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Tunisia, inclusiv în ceea ce privește utilizarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. Progresul înregistrat cu privire la deschiderea reciprocă a piețelor, dezvoltarea schimburilor comerciale echitabile și bazate pe norme, precum și alte priorități în contextul politicii externe a Uniunii trebuie și ele luate în considerare în mod corespunzător în momentul elaborării măsurilor de politică. Progresele înregistrate pentru realizarea obiectivelor respective sunt monitorizate periodic de Comisie.

(3) Condițiile financiare detaliate ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se stabilesc în acordul de împrumut care urmează a fi încheiat între Comisie și autoritățile tunisiene.

(4) Comisia verifică periodic îndeplinirea în continuare a condițiilor menționate la articolul 4 alineatul (3), inclusiv conformitatea politicilor economice ale Tunisiei cu obiectivele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În cadrul acestor verificări, Comisia acționează în strânsă coordonare cu FMI și Banca Mondială și, dacă este necesar, cu Parlamentul European și Consiliul.

Articolul 4

(1) Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul (3), asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă la dispoziție de Comisie sub forma a trei tranșe de împrumut. Mărimea fiecărei tranșe este stabilită în memorandumul de înțelegere.

(2) Sumele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii sunt provizionate, dacă este cazul, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.

(3) Comisia decide punerea la dispoziție a tranșelor cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:

- (a) condiția prealabilă prevăzută la articolul 2;
- (b) o implementare continuă și satisfăcătoare a unui program de politică care conține măsuri ferme de ajustare și de reformă structurală, sprijinite de un mecanism de creditare al FMI fără caracter prudențial; și
- (c) implementarea satisfăcătoare a condițiilor financiare și de politică economică convenite în memorandumul de înțelegere.

Eliberarea celei de a doua tranșe nu are loc, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a primei tranșe. Eliberarea celei de a treia tranșe nu are loc, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a celei de a doua tranșe.

(4) În cazul în care condițiile de la alineatul (3) primul paragraf nu sunt respectate în mod continuu, Comisia suspendă temporar sau anulează plata asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În astfel de cazuri, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele respectivei suspendări sau anulări.

(5) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este vărsată Băncii Centrale a Tunisiei. Sub rezerva dispozițiilor stabilite în memorandumul de înțelegere, care includ o confirmare a nevoilor reziduale de finanțare bugetară, fondurile Uniunii pot fi transferate Ministerului de finanțe al Tunisiei în calitate de beneficiar final.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind constituirea Fondului de garantare pentru acțiuni externe (JO L 145, 10.6.2009, p. 10).

Articolul 5

- (1) Operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului legate de asistența macrofinanciară din partea Uniunii se efectuează în euro, utilizând aceeași dată a valutei și nu implică Uniunea în transformarea scadenței și nu o expune niciunui risc legat de cursul de schimb sau de rata dobânzii sau vreunui alt risc comercial.
- (2) În cazul în care condițiile permit acest lucru și la solicitarea Tunisiei, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a asigura includerea în termenii și condițiile de acordare a împrumutului a unei clauze de rambursare anticipată, precum și corelarea acestei clauze cu o clauză corespondentă în termenii și condițiile operațiunilor de contractare a împrumutului.
- (3) Dacă circumstanțele permit îmbunătățirea ratei dobânzii împrumutului și dacă Tunisia solicită acest lucru, Comisia poate decide refinanțarea integrală sau parțială a împrumuturilor sale contractate inițiale sau poate restructura condițiile financiare corespondente. Operațiunile de refinanțare sau restructurare se efectuează în conformitate cu alineatele (1) și (4) și nu au ca efect prelungirea termenului de scadență al împrumuturilor contractate în cauză sau majorarea valorii capitalului restant la data refinanțării sau restructurării.
- (4) Toate costurile înregistrate de Uniune în legătură cu operațiunile de împrumut și de credit prevăzute în prezenta decizie sunt suportate de Tunisia.
- (5) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluția operațiunilor menționate la alineatele (2) și (3).

Articolul 6

- (1) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este implementată în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ⁽²⁾.
- (2) Implementarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii face obiectul unei gestiuni directe.
- (3) Acordul de împrumut menționat la articolul 3 alineatul (3) conține dispoziții care:
- (a) garantează faptul că Tunisia verifică în mod periodic dacă finanțarea acordată din bugetul Uniunii a fost utilizată în mod corespunzător, adoptă măsurile corespunzătoare de prevenire a neregulilor și a fraudei și, după caz, întreprinde acțiuni juridice pentru recuperarea fondurilor furnizate în temeiul prezentei decizii care au fost deturnate;
- (b) asigură protecția intereselor financiare ale Uniunii, prevăzând în mod special măsuri specifice pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte nereguli care afectează asistența macrofinanciară din partea Uniunii, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽⁴⁾ și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
- (c) autorizează în mod expres Comisia, inclusiv Oficiul European de Luptă Antifraudă, sau reprezentanții acesteia, să efectueze verificări, inclusiv la fața locului, precum și inspecții;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

- (d) autorizează în mod expres Comisia și Curtea de Conturi Europeană să efectueze audituri atât în timpul, cât și după perioada de disponibilitate a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv să efectueze verificări de documente și audituri la fața locului, cum ar fi evaluările operaționale;
 - (e) garantează faptul că Uniunea are dreptul la rambursarea anticipată a împrumutului atunci când s-a stabilit că, în ceea ce privește gestionarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Tunisia s-a angajat într-un act de fraudă sau corupție sau într-o altă activitate ilegală care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii.
- (4) Înainte de implementarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Comisia evaluează, prin intermediul unei evaluări operaționale, soliditatea mecanismelor financiare, procedurile administrative și mecanismele interne și externe de control ale Tunisiei care sunt relevante pentru respectiva asistență.

Articolul 7

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 8

- (1) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii în anul anterior, inclusiv o evaluare a punerii în aplicare. Raportul:
 - (a) examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii;
 - (b) evaluează situația și perspectivele economice ale Tunisiei, precum și progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor de politică menționate la articolul 3 alineatul (1);
 - (c) indică legătura dintre condițiile de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere, performanțele economice și bugetare ale Tunisiei la acea dată și deciziile Comisiei de a pune la dispoziție tranșele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
- (2) În cel mult doi ani de la expirarea perioadei de disponibilitate menționate la articolul 1 alineatul (4), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare ex-post, evaluând rezultatele și eficiența operațiunilor din cadrul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii încheiate și măsura în care acestea au contribuit la obiectivele asistenței.

Articolul 9

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 6 iulie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
I. KORČOK

Declarație comună a Parlamentului European și a Consiliului

Prezenta decizie se adoptă fără a aduce atingere declarației comune adoptate împreună cu Decizia nr. 778/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Georgiei, care va fi considerată în continuare drept temei al tuturor deciziilor Parlamentului European și ale Consiliului prin care se acordă asistență macrofinanciară țărilor și teritoriilor terțe.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1113 AL COMISIEI

din 8 iulie 2016

de modificare pentru a 248-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu ISIL (Da'esh) și cu organizația Al-Qaida

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu ISIL (Da'esh) și cu organizația Al-Qaida ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 7a alineatul (5),

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 conține lista persoanelor, a grupurilor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice în temeiul regulamentului respectiv.
- (2) La 5 iulie 2016, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) a hotărât să elimine numele unei persoane fizice de pe lista sa de persoane, grupuri și entități cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice. Prin urmare, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 ar trebui actualizată în consecință,
- (3) Pentru a se asigura eficacitatea măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să intre în vigoare imediat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (UE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 139 29.5.2002, p. 9.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 iulie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Șeful Serviciului Instrumente de Politică Externă

ANEXĂ

În anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se elimină următoarea mențiune de la rubrica „Persoane fizice”:

„Daniel Martin Schneider (*alias* Abdullah). Adresa: Petrusstrasse 32, 66125 Herrensohr, Dudweiler, Saarbrücken, Germania (adresa anterioară). Data nașterii: 9.9.1985. Locul nașterii: Neunkirchen (Saar), Germania. Cetățenie: germană. Pașaport nr.: 2318047793 (pașaport german eliberat în Friedrichsthal, Germania, la 17.5.2006, expirat la 16.5.2011). Număr național de identificare: 2318229333 [carte de identitate federală germană eliberată în Friedrichsthal, Germania, la 17.5.2006, expirată la 16.5.2011 (declarată pierdută)]. Alte informații: (a) asociat cu Uniunea Jihadului Islamic (*Islamic Jihad Union* – IJU), cunoscută, de asemenea, sub numele de «Gruparea Jihadul Islamic» (*Islamic Jihad Group*); (b) asociat cu Fritz Martin Gelowicz și Adem Yilmaz; (c) aflat în detenție în Germania din iunie 2010. Data desemnării menționată la articolul 2a alineatul (4) litera (b): 27.10.2008.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1114 AL COMISIEI**din 8 iulie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 iulie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	164,5
	ZZ	164,5
0709 93 10	TR	134,9
	ZZ	134,9
0805 50 10	AR	171,5
	BO	220,8
	CL	193,0
	TR	134,0
	UY	128,6
	ZA	167,1
	ZZ	169,2
	AR	152,5
	BR	97,0
	CL	123,0
0808 10 80	CN	116,1
	NZ	146,7
	US	149,7
	UY	67,7
	ZA	107,7
	ZZ	120,1
	AR	123,6
	CL	118,4
	CN	91,9
	ZA	129,4
0808 30 90	ZZ	115,8
	AR	123,6
0809 10 00	CL	118,4
	CN	91,9
0809 29 00	ZA	129,4
	ZZ	115,8
0809 30 10, 0809 30 90	TR	212,6
	ZZ	212,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	325,9
	ZZ	325,9
0809 30 10, 0809 30 90	TR	126,8
	ZZ	126,8

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1115 A COMISIEI

din 7 iulie 2016

de stabilire a unui format pentru transmiterea de către Agenția Europeană pentru Produse Chimice a informațiilor privind derularea procedurilor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc

[notificată cu numărul C(2016) 4141]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc ⁽¹⁾, în special articolul 22 alineatul (1),

după consultarea comitetului instituit prin articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a asigura un nivel adecvat de calitate a informațiilor furnizate Comisiei de către Agenția Europeană pentru Produse Chimice în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012, este necesar să se stabilească un format care să fie utilizat pentru furnizarea acestor informații.
- (2) Pentru a asigura claritatea și coerența, este oportun să se precizeze perioadele exacte de raportare pentru furnizarea de informații de către Agenția Europeană pentru Produse Chimice în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Formatul pentru transmiterea de către Agenția Europeană pentru Produse Chimice a informațiilor solicitate în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 este chestionarul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Primul raport care urmează a fi prezentat de Agenția Europeană pentru Produse Chimice în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 acoperă anii calendaristici 2014, 2015 și 2016.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 60.

⁽²⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Agenției Europene pentru Produse Chimice.

Adoptată la Bruxelles, 7 iulie 2016.

Pentru Comisie
Karmenu VELLA
Membru al Comisiei

ANEXĂ

CHESTIONAR

Secțiunea 1: Informații generale

1. Organizația:

2. Perioada vizată:

Secțiunea 2: Informații privind agenția

3. Resursele umane ale agenției (în echivalent normă întreagă) care lucrează la punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 649/2012:

4. Personalul agenției participă și la punerea în aplicare a altor acte legislative/convenții/programe ale UE sau internaționale privind produsele chimice?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să precizați actele legislative și să descrieți aspectele/temele în legătură cu care personalul care lucrează la punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 649/2012 colaborează cu personalul care lucrează la un alt act legislativ:

5. Volumul de muncă al agenției corespunde volumului de muncă estimat?

☐ Da

☐ Nu

Informații suplimentare

Secțiunea 3: Sprijin pentru exportatori și importatori

6. În care din următoarele domenii a desfășurat agenția acțiuni de sprijin și comunicare pentru a oferi asistență exportatorilor și importatorilor în ceea ce privește respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 649/2012?

☐ Îndrumare tehnică și științifică

☐ Pagini web dedicate Regulamentului (UE) nr. 649/2012 și ePIC

☐ Mesagerie internă în ePIC

☐ Campanii de sensibilizare

☐ Mijloace de comunicare sociale

☐ Vizite la operatori

☐ Sprijin pentru societăți

☐ Ateliere, seminare online și evenimente de formare similare

☐ Manuale de utilizare a tehnologiei informațiilor, fișe informative, întrebări și răspunsuri (întrebări adresate frecvent)

☐ Altele

Informații suplimentare, dacă este cazul:

-
7. Consideră agenția că aceste activități de sprijin și comunicare au îmbunătățit gradul de respectare a Regulamentului (UE) nr. 649/2012 de către exportatori și importatori?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare

8. La ce se referă cele mai frecvente solicitări de sprijin ale exportatorilor și importatorilor?

- ☐ Produsele chimice care fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 649/2012 și alte aspecte legate de domeniul de aplicare al acestuia
☐ Activarea numerelor de referință de identificare și aspecte conexe (de exemplu, notificarea de export și consimțământul explicit/derogarea explicită)
☐ Articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind raportarea
☐ Funcționalitatea ePIC
☐ Altele

Informații suplimentare, inclusiv numărul de solicitări primite și distribuția întrebărilor pe subiecte.

9. Timpul estimat petrecut pentru a oferi acest sprijin (exprimat ca procent din numărul total de unități echivalente cu o normă întreagă):
-

Secțiunea 4: Coordonarea dintre agenție și Comisie/autoritățile naționale desemnate (AND)

10. Agenția este mulțumită de colaborarea cu Comisia?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare

11. Domeniile în care ar putea fi îmbunătățită colaborarea, dacă este cazul:

- ☐ Articolul 6 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind elaborarea documentelor ghid de decizie și a altor documente tehnice legate de punerea în aplicare a convenției
☐ Pregătirea notificărilor privind actele normative cu caracter definitiv, adresate Secretariatului Convenției de la Rotterdam
☐ Pregătirea din punct de vedere tehnic a reuniunilor (de exemplu, reuniunile ANDurilor, reuniunea Comitetului de analiză a produselor chimice, Conferința părților la Convenția de la Rotterdam)
☐ Participarea la reuniuni (de exemplu, reuniunile AND-urilor, reuniunea Comitetului de analiză a produselor chimice, Conferința părților la Convenția de la Rotterdam)
☐ Articolul 6 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind furnizarea de informații tehnice și științifice pentru a asigura punerea în aplicare cu eficacitate a regulamentului
☐ Furnizarea de informații tehnice și științifice și de asistență cu privire la rolul Comisiei ca autoritate comună desemnată a Uniunii
☐ Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind exportul în cazul unei situații de urgență
☐ Articolul 14 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind deciziile de efectuare a exportului în absența unui consimțământ explicit
☐ Articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind schimbul de informații
☐ Articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind asistența tehnică

☐ Articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind actualizarea anexelor

☐ Altele

Informații suplimentare:

12. Agenția este mulțumită de colaborarea cu AND-urile?

☐ Da

☐ Nu

Informații suplimentare:

13. Domeniile în care ar putea fi îmbunătățită colaborarea, dacă este cazul:

☐ Articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind termenele de procesare a notificărilor de export

☐ Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind exportul în cazul unei situații de urgență

☐ Articolul 8 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind furnizarea, la cerere, de informații suplimentare privind produsele chimice exportate

☐ Articolul 14 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind substanțele care nu pot fi exportate decât dacă sunt îndeplinite anumite condiții

☐ Articolul 14 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind deciziile de efectuare a exportului în absența unui consimțământ explicit

☐ Altele

Informații suplimentare:

Secțiunea 5: Notificări de export transmise părților la Convenția de la Rotterdam și altor țări

14. Câte notificări de export și sarcini aferente a tratat agenția anual (și anume, în anul în care a avut loc exportul)?

	Anul 1	Anul 2	Anul 3
Notificări de export tratate			
Notificări de export transmise			
Confirmări de primire sosite			
Notificări de export transmise a doua oară			

15. Care sunt informațiile solicitate în formularul de notificare de export care creează dificultăți exportatorilor?

☐ Identitatea substanței care urmează să fie exportată

☐ Identitatea amestecului care urmează să fie exportat

☐ Identitatea articolului care urmează să fie exportat

☐ Informații privind exportul

☐ Informații privind pericolele și/sau riscurile produsului chimic și măsurile de precauție

☐ Rezumatul proprietăților fizico-chimice, toxicologice și ecotoxicologice

☐ Informații cu privire la actele normative cu caracter definitiv adoptate de țara exportatoare

☐ Informații suplimentare furnizate de partea exportatoare

☐ Punerea la dispoziție a codurilor NC sau a codurilor CUS

- ☐ Utilizarea preconizată a produsului chimic în țara importatoare
☐ Rezumatul și motivele care au stat la baza actului normativ cu caracter definitiv și data intrării în vigoare a acestuia
☐ Altele
☐ Nu se aplică

Informații suplimentare:

16. Câte notificări de export au fost returnate exportatorului pentru motivele menționate în tabelul de mai jos?

Motiv/Număr pe an	Anul 1	Anul 2	Anul 3
A fost solicitată retransmiterea			
Respingere			

Dacă este relevant, vă rugăm să menționați cele mai frecvente motive pentru solicitarea retransmiterii și pentru respingerea notificărilor de export:

Motive pentru solicitarea retransmiterii notificărilor de export:

Motive pentru respingerea notificărilor de export:

17. A remarcat agenția că AND-urile s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește respectarea termenelor pentru transmiterea notificărilor către agenție?

- ☐ Da
☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, câte notificări au fost primite cu întârziere în cursul perioadei de raportare și ce procent au reprezentat acestea din numărul total de notificări:

Anul	Numărul notificărilor transmise cu întârziere	% din numărul total anual de notificări
Anul 1		
Anul 2		
Anul 3		
Total		

Informații suplimentare:

18. S-a confruntat agenția cu dificultăți în ceea ce privește respectarea termenelor pentru procesarea și transmiterea notificărilor către țara importatoare (din afara UE)?

- ☐ Da
☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, câte notificări au fost procesate cu întârziere în cursul perioadei de raportare și ce procent au reprezentat acestea din numărul total de notificări:

Anul	Numărul notificărilor procesate cu întârziere	% din numărul total anual de notificări
Anul 1		
Anul 2		
Anul 3		
Total		

Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind exportul unui produs chimic în cazul unei situații de urgență

19. S-a confruntat agenția cu dificultăți în ceea ce privește procesarea unei notificări de export transmise în cadrul procedurii privind situația de urgență?

- ☐ Da
☐ Nu
☐ Nu s-au primit astfel de notificări de export

Informații suplimentare:

Articolul 8 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind informațiile suplimentare disponibile referitoare la produsele chimice exportate

20. I s-a solicitat agenției să ofere informații suplimentare privind produsele chimice exportate părților importatoare și altor țări?

- ☐ Da
☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, care este tipul de informații solicitate:

Secțiunea 6: Notificări de export primite de la părți și de la alte țări

Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 privind notificările de export primite de agenție de la autoritățile unor țări din afara UE

21. Câte notificări de export a primit agenția din partea unor țări din afara UE în cursul perioadei de raportare?

	Notificări primite
Anul 1	
Anul 2	
Anul 3	
Total	

22. Câte confirmări de primire pentru notificări de export din partea unor țări din afara UE a trimis agenția în cursul perioadei de raportare?

	Confirmări de primire trimise
Anul 1	
Anul 2	
Anul 3	
Total	

Secțiunea 7: Informații privind exportul și importul produselor chimice

Rapoartele trimise agenției de către autoritățile naționale desemnate [articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012]

23. A primit agenția cu întârziere din partea autorităților naționale desemnate rapoartele naționale agregate privind cantitatea de produse chimice (sub formă de substanțe sau de componente ale unor amestecuri sau articole) exportată către/importată din fiecare parte sau altă țară în decursul anului precedent?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare:

24. În afară de cele de mai sus, s-a confruntat agenția cu alte probleme din partea autorităților naționale desemnate în ceea ce privește exercițiul de raportare prevăzut la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 649/2012?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare:

Secțiunea 8: Obligații referitoare la exportul de produse chimice, altele decât notificarea de export

Substanțe care nu pot fi exportate, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite anumite condiții [articolul 14 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012]

25. S-a confruntat agenția cu dificultăți în ceea ce privește implicarea sa în procedura privind consimțământul explicit (de exemplu, în validarea metadatelor privind consimțământul explicit introduse de autoritățile naționale desemnate)?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare:

Decizia autorităților naționale desemnate (luată în consultare cu Comisia, cu sprijinul agenției) referitoare la faptul că exportul poate avea loc la 60 de zile după ce s-a depus o cerere de consimțământ explicit [articolul 14 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012]

26. S-a confruntat agenția cu dificultăți în ceea ce privește procesarea notificărilor de export care fac obiectul procedurii prevăzute la articolul 14 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012 sau în ceea ce privește asistarea Comisiei pentru punerea în aplicare a acestei dispoziții?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare:

Note de atenționare privind consimțământul explicit [articolul 14 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012]

27. Câte note de atenționare privind consimțământul explicit a trimis agenția în temeiul articolului 14 alineatul (6) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 649/2012?

	Prima notă de atenționare	A doua notă de atenționare
Anul 1		
Anul 2		
Anul 3		
Total		

Valabilitatea consimțământului explicit [articolul 14 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012]

28. S-a confruntat agenția cu dificultăți în tratarea cazurilor în care exportul a fost autorizat să continue în temeiul celui de al doilea paragraf, în așteptarea unui răspuns la o nouă cerere de consimțământ explicit efectuată în temeiul articolului 14 alineatul (8) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012?

- ☐ Da
☐ Nu

Informații suplimentare:

Secțiunea 9: Schimbul de informații

Schimbul de informații

29. A primit agenția, în temeiul articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012, solicitări privind furnizarea de informații științifice, tehnice, economice și juridice referitoare la produsele chimice care fac obiectul regulamentului?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să furnizați mai multe detalii:

Raportarea cu privire la informațiile transmise

30. S-a confruntat agenția cu dificultăți în ceea ce privește colectarea de informații de la Comisie și statele membre cu privire la datele transmise?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să furnizați mai multe detalii:

31. S-a confruntat agenția cu dificultăți în întocmirea raportului în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să furnizați mai multe detalii:

Secțiunea 10: Asistența tehnică

Cooperare

32. A fost agenția implicată în cooperarea cu țări în curs de dezvoltare, cu țări cu economie în tranziție și cu organizații neguvernamentale în vederea îmbunătățirii gestionării produselor chimice și, în special, în vederea punerii în aplicare a Convenției de la Rotterdam?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, despre ce tip de cooperare a fost vorba?

☐ Informații tehnice

☐ Expertiză tehnică pentru identificarea preparatelor de pesticide periculoase

☐ Expertiză tehnică pentru pregătirea notificărilor către secretariat

☐ Altele

Dacă ați bifat „altele”, vă rugăm să oferiți detalii.

Vă rugăm să precizați țările care au beneficiat de această cooperare:

Informații suplimentare:

Consolidarea capacităților

33. A participat agenția la proiecte/activități internaționale de consolidare a capacităților în domeniul gestionării produselor chimice sau a acordat sprijin organizațiilor neguvernamentale implicate în astfel de activități?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să descrieți aceste activități:

Secțiunea 11: Aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012

Rolul forumului pentru schimbul de informații privind aplicarea [denumit în continuare „forumul”, articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 649/2012]

34. Există un schimb periodic de informații în cadrul forumului privind coordonarea aplicării Regulamentului (UE) nr. 649/2012?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să precizați temele discutate.

Informații suplimentare:

35. A coordonat forumul aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012 în cursul acestei perioade de raportare?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să descrieți aceste activități:

36. Cum ar putea fi îmbunătățite activitățile forumului în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012?

Implicarea agenției în activități privind aplicarea

37. A fost implicată agenția în toate activitățile privind aplicarea Regulamentului (UE) nr. 649/2012, altele decât cele gestionate de forum?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să descrieți aceste activități:

Secțiunea 12: Aspecte legate de tehnologia informației

Sistemul electronic pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 649/2012 (ePIC)

38. Câte organizații externe/utilizatori externi utilizează ePIC pentru fiecare din următoarele categorii?

— Industria:

— Autoritățile naționale desemnate:

— Comisia:

— Vămile:

— Autoritățile naționale responsabile cu aplicarea:

39. Ce caracteristici noi/îmbunătățite au fost incluse în ePIC față de perioada precedentă de raportare:

Informații suplimentare:

40. Câte versiuni ale sistemului au apărut în cursul perioadei de raportare:

41. Vă rugăm să furnizați detalii cu privire la disponibilitatea sistemului pentru utilizatorii externi:

42. Rezumatul în linii mari al feedback-ului cu privire la ePIC primit de către agenție din partea următoarelor comunități de utilizatori:

— Industria:

— Autoritățile naționale desemnate:

- Comisia:
- Autoritățile naționale responsabile cu aplicarea:
- Vămile:

43. Vă rugăm să precizați îmbunătățirile necesare ale sistemului informatic, dacă este cazul:

Difuzarea datelor

44. Ce date care provin din punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 649/2012 sunt puse la dispoziția publicului pe site-ul web al agenției:

45. Care sunt datele noi puse la dispoziție de la ultima perioadă de raportare:

46. A primit agenția feedback cu privire la datele referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 649/2012 puse la dispoziție pe site-ul său web?

☐ Da

☐ Nu

În cazul unui răspuns afirmativ, vă rugăm să furnizați un rezumat în linii mari al acestui feedback:

Secțiunea 13: Observații suplimentare

47. Vă rugăm să furnizați, în cadrul raportării efectuate în temeiul articolului 22 al Regulamentului (UE) nr. 649/2012, orice alte informații sau observații privind derularea procedurilor prevăzute de regulamentul respectiv, pe care le considerați relevante.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1116 A COMISIEI**din 7 iulie 2016****de modificare a Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2015/1500 și (UE) 2015/2055 privind măsurile de protecție și vaccinare împotriva dermatozei nodulare contagioase din Grecia***[notificată cu numărul C(2016) 4157]***(Numai textul în limba greacă este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),având în vedere Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului ⁽³⁾, în special articolul 19 alineatul (1) litera (a), alineatul (3) litera (a) și alineatul (6),având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽⁴⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Directiva 92/119/CEE stabilește măsurile generale de control care se aplică în cazul apariției unor anumite boli la animale, inclusiv al dermatozei nodulare contagioase (DNC). Aceste măsuri de control includ instituirea de zone de protecție și de supraveghere în jurul exploatației infectate și prevăd, de asemenea, pe lângă alte măsuri de control, vaccinarea de urgență în cazul apariției unui focar de DNC.
- (2) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500 a Comisiei ⁽⁵⁾ stabilește anumite măsuri zoosanitare de protecție referitoare la DNC confirmată în Grecia în 2015. Aceste măsuri includ înființarea unei zone de restricție, care este descrisă în anexa la respectiva decizie de punere în aplicare, și care include zona în care DNC a fost confirmată, precum și zonele de protecție și de supraveghere stabilite de către Grecia în conformitate cu Directiva 92/119/CEE.
- (3) Ca urmare a evoluției situației epidemiologice din Grecia, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055 a Comisiei ⁽⁶⁾. Respectiva decizie de punere în aplicare prevede că Grecia poate efectua vaccinarea de urgență a bovinelor ținute în exploatații situate în zona de vaccinare, astfel cum se prevede în anexa I la Decizia de punere în aplicare respectivă. Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055 a modificat, de asemenea, anumite dispoziții din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500, inclusiv extinderea zonei de restricție, astfel încât să includă nu numai unitatea regională Evros, ci și unitățile regionale Rodopi, Xanthi, Kavala și Limnos.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ JO L 62, 15.3.1993, p. 69.⁽⁴⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.⁽⁵⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500 a Comisiei din 7 septembrie 2015 privind anumite măsuri de protecție împotriva dermatozei nodulare contagioase din Grecia și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1423 (JO L 234, 8.9.2015, p. 19).⁽⁶⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055 a Comisiei din 10 noiembrie 2015 de stabilire a condițiilor pentru punerea în aplicare a programului de vaccinare de urgență a bovinelor împotriva dermatozei nodulare contagioase în Grecia și de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1500 (JO L 300, 17.11.2015, p. 31).

- (4) Deciziile de punere în aplicare (UE) 2015/1500 și (UE) 2015/2055 au fost modificate ulterior prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2311 a Comisiei ⁽¹⁾, în vederea extinderii zonei de restricție stabilite în anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500, precum și zona de vaccinare, astfel cum figurează în anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055, în urma confirmării focarelor suplimentare de DNC în unitatea regională Halkidiki și a primirii unei notificări din partea Greciei cu privire la intenția sa de a aplica vaccinarea împotriva DNC în unitățile regionale Halkidiki, Salonic, Kilkis, Drama și Serres.
- (5) Începând cu 6 aprilie 2016, Grecia a raportat noi focare de DNC în zona de restricție, astfel cum figurează în anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500, și în zona de vaccinare, astfel cum figurează în anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055. De asemenea, au fost raportate focare de DNC în Bulgaria de la 13 aprilie 2016 și în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, de la 21 aprilie 2016.
- (6) La 9 mai 2016, Grecia a notificat Comisiei intenția sa de a aplica vaccinarea în unitățile regionale Pella, Pieria și Imathia ca o măsură de precauție, din cauza evoluției situației epidemiologice în ceea ce privește DNC. La 1 iunie 2016, Grecia a notificat din nou Comisiei intenția sa de a aplica vaccinarea în unitățile regionale Florina, Kastoria și Kozanica o măsură de precauție suplimentară, din cauza evoluției situației epidemiologice în ceea ce privește DNC. Această vaccinare necesită o extindere a zonei de restricție stabilite în anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500, precum și a zonei în care se poate efectua vaccinarea, astfel cum figurează în anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055. Prin urmare, Deciziile de punere în aplicare (UE) 2015/1500 și (UE) 2015/2055 ar trebui modificate în consecință.
- (7) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500 se înlocuiește cu textul din anexa I la prezenta decizie.

Articolul 2

Anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055 se înlocuiește cu textul din anexa II la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Elene.

Adoptată la Bruxelles, 7 iulie 2016.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2311 a Comisiei din 9 decembrie 2015 de modificare a Deciziilor de punere în aplicare (UE) 2015/1500 și (UE) 2015/2055 privind măsurile de protecție împotriva dermatozei nodulare contagioase în Grecia (JO L 326, 11.12.2015, p. 65).

ANEXA I

Anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1500 se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXĂ

ZONELE DE RESTRICȚIE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 LITERA (b)

Următoarele unități regionale din Grecia:

- Unitatea regională Evros
 - Unitatea regională Rodopi
 - Unitatea regională Xanthi
 - Unitatea regională Kavala
 - Unitatea regională Drama
 - Unitatea regională Serres
 - Unitatea regională Halkidiki
 - Unitatea regională Salonic
 - Unitatea regională Kilkis
 - Unitatea regională Pieria
 - Unitatea regională Imathia
 - Unitatea regională Pella
 - Unitatea regională Florina
 - Unitatea regională Kastoria
 - Unitatea regională Kozani
 - Unitatea regională Limnos.”
-

ANEXA II

Anexa I la Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2055 se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA I

Următoarele unități regionale din Grecia:

- Unitatea regională Evros
 - Unitatea regională Rodopi
 - Unitatea regională Xanthi
 - Unitatea regională Kavala
 - Unitatea regională Drama
 - Unitatea regională Serres
 - Unitatea regională Halkidiki
 - Unitatea regională Salonic
 - Unitatea regională Kilkis
 - Unitatea regională Pieria
 - Unitatea regională Imathia
 - Unitatea regională Pella
 - Unitatea regională Florina
 - Unitatea regională Kastoria
 - Unitatea regională Kozani
 - Unitatea regională Limnos.”
-

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2016/1117 A COMISIEI

din 15 iunie 2016

adresată Republicii Elene privind măsurile specifice urgente pe care trebuie să le ia Grecia în vederea reluării transferurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

Întrucât:

- (1) Transferul solicitanților de protecție internațională din Grecia în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Dublin”) a fost suspendat de către statele membre începând cu 2011, ca urmare a două hotărâri, a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și a Curții de Justiție a Uniunii Europene ⁽²⁾, în care s-a constatat că sistemului elen de azil prezenta deficiențe care au condus la o încălcare a drepturilor fundamentale ale solicitanților de protecție internațională transferați din alte state membre către Grecia în temeiul Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a monitorizat situația din Grecia, de la pronunțarea hotărârii în cauza M.S.S. împotriva Belgiei și a Greciei de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în 2011, pe baza rapoartelor privind progresele înregistrate pe care Grecia trebuie să le prezinte ca dovadă a executării hotărârii judecătorești și pe baza dovezilor din partea ONG-urilor și a organizațiilor internaționale, cum ar fi Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), care își desfășoară activitatea în Grecia.
- (3) Ca urmare a hotărârii M.S.S, Grecia s-a angajat să își reformeze sistemul de azil, pe baza unui plan național de acțiune privind reforma azilului și gestionarea migrației, prezentat în august 2010 și revizuit în ianuarie 2013 (denumit în continuare „planul de acțiune al Greciei”). La 1 octombrie 2015, Grecia a prezentat Consiliului o foaie de parcurs privind punerea în aplicare a hotspoturilor și a mecanismului de transfer, care descrie, de asemenea, anumite acțiuni cărora ar trebui să li se acorde prioritate pentru a se asigura punerea în aplicare a restului de acțiuni care au fost convenite în materie de azil și de primire.
- (4) La 10 februarie 2016, Comisia a adresat Republicii Elene o primă recomandare privind măsurile de urgență pe care trebuie să le ia Grecia în vederea reluării transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin (denumită în continuare „prima recomandare”) ⁽⁴⁾. De atunci, autoritățile elene depun eforturi continue, cu sprijinul Comisiei, al Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO), al statelor membre și al organizațiilor internaționale și neguvernamentale (ONG-uri), cu scopul de a îmbunătăți funcționarea sistemului de azil, în conformitate cu cele șapte puncte incluse în prima recomandare.
- (5) În același timp, actuala criză a refugiaților și a migrației a continuat să pună o presiune enormă asupra sistemelor de azil și de migrație din Grecia, dat fiind că aceasta este țara principală de primă intrare pe ruta est-mediteraneeană. Între ianuarie și aprilie 2016, în Grecia au sosit peste 157 000 de migranți în situație nereglementară.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

⁽²⁾ M.S.S./Belgia și Grecia (nr. 30696/09) și N.S./Secretary of State for the Home Department, C-493/10 și C-411/10.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, 25.2.2003, p. 1).

⁽⁴⁾ Recomandarea Comisiei din 10 februarie 2016 adresată Republicii Elene privind măsurile urgente pe care trebuie să le ia Grecia în vederea reluării transferurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013, C(2016) 871 final.

În martie 2016, la scurt timp de la prima recomandare a Comisiei adresată Greciei, membrii Consiliului European și guvernul turc au convenit asupra Declarației UETurcia. Această declarație a condus la o scădere semnificativă a numărului de sosiri zilnice în Grecia din Turcia și, în același timp, aduce noi responsabilități autorităților elene ⁽¹⁾. Situația din Grecia s-a modificat, de asemenea, semnificativ în urma închiderii *de facto* a rutei Balcanilor de Vest, resortisanții țărilor terțe fiind astfel împiedicați să își continue călătoria. În consecință, aproximativ 57 000 de resortisanți din țări terțe aflați în situație neregulamentară sunt blocați în Grecia ⁽²⁾. În același timp, mecanismele de transfer nu au fost încă puse în aplicare în mod satisfăcător de toate statele membre și nu au eliberat deocamdată Grecia de presiunea cu care se confruntă ⁽³⁾.

- (6) La 8 iunie 2016 a început un așa-numit „exercițiu de preînregistrare” în vederea înregistrării resortisanților din țările terțe aflați în situație neregulamentară care doresc să solicite azil, care au sosit în Grecia înainte de 20 martie 2016 și care nu au încercat anterior să își regularizeze șederea pe lângă autoritățile elene ⁽⁴⁾. Acest exercițiu este realizat de Serviciul elen pentru azil în colaborare cu EASO, UNHCR și Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) și cu sprijinul Comisiei. Exercițiul de preînregistrare va dura până la sfârșitul lunii iulie a anului 2016 și se estimează că aproximativ 50 000 de solicitanți vor solicita azil probabil și, astfel, vor avea nevoie de adăpost în Grecia până când se va decide dacă sunt eligibili pentru protecție internațională, pentru relocare sau pentru transfer către un alt stat membru, în temeiul Regulamentului Dublin. Se preconizează că exercițiul va facilita și va accelera procedura formală de depunere a cererilor de protecție internațională la Serviciul pentru azil, odată ce au fost deja preînregistrate. În cadrul noului sistem, în centrele de primire deschise vor fi trimise echipe care vor înregistra persoanele direct la locurile de cazare. La încheierea înregistrării, fiecărei persoane i se va elibera un card oficial de solicitant de azil. Creșterea preconizată a numărului de cereri de azil ca urmare a acestui exercițiu de preînregistrare va determina probabil o creștere de cel puțin patru ori a numărului de cereri de azil în 2016 față de 2015 (13 197).
- (7) În pofida măsurilor continue luate de Grecia pentru îmbunătățirea sistemului său de azil, există încă un număr semnificativ de progrese care trebuie realizate înainte de a lua în considerare reluarea transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin. Prezenta recomandare stabilește principalele domenii de reformă pe care autoritățile elene trebuie să le aibă în vedere pentru a remedia deficiențele sistemului de azil, astfel cum se prevede în hotărârile menționate anterior, pentru a asigura reluarea transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin.
- (8) La 7 martie 2016, Comisia a primit un prim raport privind progresele înregistrate din partea Greciei, care a evidențiat unele îmbunătățiri în domeniile menționate în prima recomandare a Comisiei. Prin scrisorile din 18 mai și 8 iunie 2016, autoritățile elene au furnizat informații suplimentare.
- (9) Comisia a constatat că au fost realizate progrese în ceea ce privește reformarea legislației naționale din Grecia și asigurarea transpunerii noilor dispoziții legislative din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ reformată privind condițiile de primire. O nouă lege (Legea nr. 4375/2016) a fost adoptată de parlamentul elen la 3 aprilie 2016, dar nu toate dispozițiile au intrat în vigoare ⁽⁷⁾.
- (10) În urma Reuniunii la nivel înalt a liderilor europeni din 25 octombrie 2015, Grecia s-a angajat să își mărească capacitatea de primire a solicitanților de protecție internațională și a migranților aflați în situație neregulamentară la 30 000 de locuri, până la sfârșitul anului 2015, iar UNHCR și-a asumat angajamentul de a asigura subvenții pentru plata chiriei și programe pentru familiile-gazdă pentru cel puțin încă 20 000 de persoane, prin intermediul unui program separat gestionat de acestea. Grecia a înregistrat progrese în ceea ce privește instituirea unui număr de centre de primire de urgență și, potrivit informațiilor zilnice comunicate de autoritățile elene la

⁽¹⁾ Declarația UE-Turcia, 18 martie 2016.

⁽²⁾ <http://www.media.gov.gr/index.php>, accesat la 10 iunie 2016.

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu, Al patrulea raport privind transferul și relocarea, COM(2016) 416 final, 15 iunie 2016.

⁽⁴⁾ http://asylo.gov.gr/en/?page_id=1278.

⁽⁵⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

⁽⁶⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

⁽⁷⁾ „Legea nr. 4395/2016 privind structura și funcționarea Serviciului pentru azil, a autorității de apel și a Serviciului de primire și identificare, înființarea unui Secretariat general pentru primire, transpunerea în legislația elenă a Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) și alte dispoziții”, disponibilă la adresa: <http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/bcc26661-143b-4f2d-8916-0e0e66ba4c50/o-prosf-pap.pdf>.

Mai multe acte de punere în aplicare sub formă de decizii ministeriale sau coministeriale trebuie adoptate astfel încât autoritățile elene să poată pune în aplicare legea în ansamblul său.

10 iunie 2016, există peste 50 000 de centre temporare de primire de urgență și locuri permanente de primire, disponibile atât pentru migranții în situație neregulamentară, cât și pentru solicitanții de protecție internațională în Grecia ⁽¹⁾.

- (11) Deși Grecia și-a mărit considerabil capacitatea generală de primire atât a migranților în situație neregulamentară, cât și a solicitanților de protecție internațională, majoritatea acestor centre sunt doar centre temporare pentru situații de urgență, iar o parte dintre acestea oferă doar condiții de primire de bază pentru persoanele cazate, cum ar fi hrană, apă, salubritate și îngrijire medicală de bază, în timp ce în alte centre nu se asigură nici măcar condițiile de bază ⁽²⁾. Deși acest lucru poate fi suficient pentru o perioadă foarte scurtă de timp, până când persoanele pot fi mutate în centre mai bune, aceste condiții și centre sunt încă departe de cerințele prevăzute în Directiva 2013/33/UE privind condițiile de primire pentru solicitanții de protecție internațională. Prin urmare, este esențial ca Grecia să instituie treptat, de urgență, o capacitate de primire adecvată a solicitanților de azil în locuri deschise permanente și conforme unui standard corespunzător și să mențină o capacitate suficientă în centre temporare pentru a face față unui eventual deficit de capacitate apărut în urma unor afluxuri neașteptate.
- (12) În ianuarie 2016, Comisia și UNHCR au semnat un acord de delegare pentru o sumă totală de 80 de milioane EUR pentru ca cele 20 000 de locuri de cazare să fie deschise în principal pentru solicitanții de protecție internațională care sunt eligibili pentru transfer ⁽³⁾. Aceste locuri vor fi create inițial în cadrul unui sistem de apartamente de închiriat, care va fi gestionat de UNHCR. Deși în prezent aceste locuri sunt în curs de a fi create, se află în discuție revizuirea acordului de delegare, pentru a permite crearea unui număr de aproximativ 6 000 de locuri în centrele de transfer în locul unor apartamente și pentru a confirma faptul că grupul-țintă care urmează să fie cazat poate include și solicitanții de azil care nu vor fi relocați sau cei care ar putea fi transferați pe viitor în Grecia în temeiul Regulamentului Dublin. Potrivit datelor furnizate de UNHCR, începând cu 6 iunie 2016, au fost create 6 385 de locuri de primire pentru solicitanții de transfer, dintre care majoritatea se află în hoteluri și apartamente ⁽⁴⁾.
- (13) S-au observat îmbunătățiri substanțiale în ceea ce privește înființarea oficiilor regionale pentru azil. Legislația Greciei prevede instituirea de oficii regionale pentru azil în regiunile Attica, Salonic, Tracia, Epir, Tesalia, Grecia de Vest, Creta, Lesbos, Chios, Samos, Leros și Rodos ⁽⁵⁾. În prezent funcționează opt oficii regionale, și anume cele din regiunile Attica, Tracia, Salonic, Lesbos, Samos, Chios și Rodos. În lunile următoare urmează să fie deschis oficiul regional pentru azil din Attica (Pireu). Alte patru oficii regionale pentru azil vor deveni operaționale în 2016 în Kos, Leros, Creta (Heraklion) și Grecia de Vest (Patras), așteptându-se ca acesta din urmă să devină operațional în cel mai scurt timp. Rămân astfel de creat oficiile regionale pentru azil din Tesalia (Volos) și Epir (Ioannina). În plus, au fost instituite două unități de azil suplimentare în Chios și Kos, numărul total al unităților de azil ajungând la cinci (Amygdaleza, Xanthi, Patras, Chios, Kos). O unitate de transfer a fost creată în Alimos și se așteaptă ca acesta să fie operațională în iulie 2016.
- (14) În primul lor raport, autoritățile elene au indicat, de asemenea, că se află în proces de recrutare de personal suplimentar pentru Serviciul pentru azil în vederea măririi capacității de prelucrare. Există 370 de angajați care lucrează în prezent în cadrul Serviciului pentru azil, ceea ce reprezintă dublul capacității efectivelor de resurse umane disponibile în 2015. O treime dintre aceștia sunt angajați cu contracte pe perioadă determinată, finanțate din diferite surse de finanțare din UE și SEE. Parlamentul elen a aprobat 300 de posturi suplimentare pentru membrii permanenți ai personalului care urmează să fie angajați în cursul lunilor următoare ⁽⁶⁾. Acest număr este în plus față de personalul angajat pe perioadă determinată de către UNHCR și experții din statele membre detașați în prezent în Serviciul elen pentru azil prin intermediul Biroului European de Sprijin pentru Azil pentru o perioadă determinată de timp. Cu toate acestea, este clar că nivelurile de personal actuale și cele planificate pentru Serviciul pentru azil sunt încă departe de nivelurile necesare pentru a putea prelucra în mod adecvat cazurile actuale și viitoare. Grecia ar trebui să se asigure că Serviciul pentru azil este suplimentat cu un număr considerabil de personal și resurse materiale pentru a putea să prelucreză numărul tot mai mare de cereri de azil.

⁽¹⁾ <http://www.media.gov.gr/index.php>,

<http://rse-smi.maps.arcgis.com/apps/MapSeries/index.html?appid=d5f377f7f6f2418b8ebadaae638df2e1>.

Aceste centre permanente și temporare de urgență au fost create pe insulele din Marea Egee, în hotspoturi, precum și pe continent. La 2 iunie 2016 existau doar 1 108 locuri de cazare permanente pentru găzduirea solicitanților de protecție internațională și a minorilor neînsoțiți.

⁽²⁾ <http://www.unhcr.org/news/briefing/2016/5/57480cb89/greece-unhcr-concerned-conditions-new-refugee-sites-urges-alternatives.html>.

⁽³⁾ Deși se va acorda prioritate candidaților eligibili pentru transfer, activitățile vor fi benefice și pentru solicitanții de protecție internațională care așteaptă să își întregască familia în temeiul Regulamentului Dublin în alt stat membru al UE și pentru persoanele care solicită azil în Grecia, în special categoriile vulnerabile, cum ar fi copiii neînsoțiți și separați, persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, familiile monoparentale, bolnavii cronici, femeile însărcinate etc.

⁽⁴⁾ <http://data.unhcr.org/mediterranean/country.php?id=83>.

⁽⁵⁾ Articolul 3 alineatul (3) din Legea nr. 4375/2016.

⁽⁶⁾ În conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (4) din Legea nr. 4375/2016, care prevede numărul de angajați din cadrul Serviciului pentru azil.

În acest scop, ar trebui realizată o evaluare a nevoilor, care să țină seama de numărul de cereri de azil care pot fi tratate de Serviciul elen pentru azil în orice moment și volumul de personal disponibil necesar sau probabil a fi necesar pentru a prelucra respectivele cereri.

- (15) Noua autoritate de apel și noile comitete de apel stabilite în temeiul actului normativ recent adoptat (Legea nr. 4375/2016) ar trebui instituite treptate, pentru ca la sfârșitul anului 2016 să funcționeze pe deplin. Având în vedere probabila creștere semnificativă a numărului de cereri care vor fi depuse în Grecia în lunile următoare, este esențial să existe o autoritate de apel care să dispună de tot personalul necesar și să aibă capacitatea de a face față creșterii semnificative prevăzute a numărului de căi de atac. Accesul la o cale de atac eficientă în Grecia a făcut obiectul unei critici speciale aduse hotărârii M.S.S și, prin urmare, este imperativ ca, în cazul în care în viitor ar fi reluate transferurile în temeiul Regulamentului Dublin, solicitanții de azil să beneficieze de o cale de atac eficientă împotriva deciziilor de respingere a cererilor lor.
- (16) În perioada de tranziție, fostele comitete de apel „responsabile cu tratarea cererilor nesoluționate” care au fost instituite pentru a judeca apelurile în materie de azil ale cazurilor nesoluționate din Grecia au beneficiat de un mandat suplimentar. Pentru o perioadă de tranziție, aceste comitete de apel „responsabile cu tratarea cererilor nesoluționate” intenționează să soluționeze, în plus față de căile de atac de fond împotriva deciziilor pronunțate în primul grad de jurisdicție, căile de atac împotriva deciziilor bazate pe criteriul de admisibilitate, ca parte a Declarației UE-Turcia.
- (17) S-au înregistrat mai multe progrese cu privire la întârzierile de lungă durată ale căilor de atac introduse în temeiul „vechii proceduri” reglementate prin Decretul prezidențial nr. 114/2010. Întârzierile actuale se ridică la aproximativ 13 975 de cazuri (dintr-un total de aproximativ 51 000 de cazuri care au fost considerate ca făcând parte din volumul nesoluționat la începutul anului 2013). Autoritățile elene s-au angajat să acorde un permis în scopuri umanitare persoanelor a căror cerere de azil a fost în așteptare o perioadă lungă de timp și care sunt eligibile pentru a obține un permis de ședere din motive umanitare sau alte motive excepționale, în conformitate cu Legea elenă nr. 4375/2016. Se estimează că aproximativ 10 000 de cazuri nesoluționate vor fi închise prin punerea în aplicare a acestei măsuri. Permisul de ședere se eliberează pentru o perioadă de doi ani și poate fi reînnoit ⁽¹⁾. Acesta va acorda aceleași drepturi și beneficii cu cele oferite de statutul conferit prin protecție subsidiară în Grecia ⁽²⁾. Grecia ar trebui să își continue progresele înregistrate în rezolvarea cazurilor restante de căi de atac pendinte în acest sens, pentru a se asigura că solicitanții cu o cale de atac nesoluționată au oportunitatea de a-și exercita dreptul la o cale de atac eficientă.
- (18) Furnizarea de asistență juridică gratuită a fost inclusă în noua lege (Legea nr. 4375/2016) pentru solicitanți în etapa căii de atac, dar, până în prezent, autoritățile elene nu au acordat deloc asistență juridică gratuită în practică. O decizie ministerială de punere în aplicare a dispoziției privind acordarea de asistență juridică în temeiul Legii nr. 4375/2016 este în curs de finalizare, iar autoritățile elene au lansat, la 8 iunie 2016, o cerere de propuneri pentru acordarea de asistență juridică și reprezentare gratuită în faza căii de atac pentru 6 750 de solicitanți eligibili în baza programului național din cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI), pentru a sprijini o listă de avocați pentru acordarea de asistență juridică ⁽³⁾. Această procedură se va încheia la 24 iunie 2016. În plus, un acord de grant a fost acordat UNHCR în temeiul fondului de asistență de urgență din partea UE în valoare totală de 30 de milioane EUR. Această finanțare va fi, printre altele, utilizată de UNHCR pentru a oferi asistență juridică gratuită solicitanților de protecție internațională în faza căii de atac pentru o perioadă de până la patru luni, când se preconizează că autoritățile elene își vor fi instituit propriul sistem de asistență juridică gratuită. Grecia trebuie să adopte fără întârziere măsurile necesare pentru garantarea dreptului la asistență juridică gratuită în cadrul procedurii de azil.
- (19) Noua lege nr. 4375/2016 prevede o nouă Direcție de primire și o Direcție de integrare socială, ambele incluzând servicii specializate pentru primirea și integrarea minorilor neînsoțiți, inclusiv asigurarea unui reprezentant. Cu toate acestea, autoritățile elene nu au adoptat încă măsuri de punere în aplicare pentru a se asigura că minorii neînsoțiți beneficiază de garanții procedurale și condiții de primire corespunzătoare. Deși o decizie ministerială în ceea ce privește evaluarea vârstei minorilor neînsoțiți care solicită azil a fost deja adoptată de guvernul elen ⁽⁴⁾, trebuie să fie adoptat un nou decret prezidențial, care ar trebui să includă dispoziții privind un sistem eficient de tutelă.
- (20) Începând cu luna iunie 2016, numărul total de centre disponibile pentru primirea minorilor neînsoțiți în Grecia cuprinde 585 de locuri. Aceste centre sunt pline în prezent și există o listă de așteptare pentru 625 de minori neînsoțiți care au nevoie să fie plasați în centre adecvate. Conform scrisorii trimise Comisiei la 8 iunie 2016 de către autoritățile elene, Grecia intenționează să creeze alte 800 de locuri de primire pentru minorii neînsoțiți până la sfârșitul lunii iulie a anului 2016. Grecia trebuie să se asigure că există un număr corespunzător de centre de primire pentru minorii neînsoțiți pentru a face față cererii de spații de cazare pentru aceste persoane.

⁽¹⁾ Articolul 22 alineatul (3) din Legea nr. 4375/2016.

⁽²⁾ Articolul 28, Decretul prezidențial nr. 114/2010.

⁽³⁾ <http://asylo.gov.gr/?p=2802>.

⁽⁴⁾ Decizia ministerială nr. 1982/16.2.2016 (Monitorul Oficial, B'335).

- (21) Există îngrijorări tot mai mari din partea ONG-urilor că mulți copii din Grecia nu au acces la educație și că situația minorilor neînsoțiți este în general precară, existând unele informații că, până la găsirea unui adăpost adecvat, copiii sunt încă ținuți în custodie publică.
- (22) Comisia Europeană a acordat fonduri substanțiale Greciei pentru a sprijini țara în eforturile sale de a-și aduce sistemul de management în materie de azil la nivelul standardelor Uniunii Europene.
- (23) De la începutul anului 2015, Greciei i-a fost alocată suma totală de 262 de milioane EUR cu titlu de asistență de urgență prin intermediul fondurilor pentru afaceri interne [FAMI și Fondul pentru securitate internă (FSI)], fie direct autorităților elene, fie prin intermediul agențiilor și organizațiilor internaționale ale Uniunii care operează în Grecia, dintre care aproximativ 81 de milioane EUR au fost alocate în mai 2016. La 20 mai 2016, a fost alocată suma de 56 de milioane EUR cu titlu de fonduri de urgență autorităților elene (13 milioane EUR), OIM (13 milioane EUR) și UNHCR (30 de milioane EUR), pentru a consolida capacitățile autorităților elene de a înregistra migranții nou-veniți și a prelucra cererile de azil ale acestora, a crea condiții mai bune pentru migranții vulnerabili și a consolida procesul de înregistrare și de azil, cu resurse umane suplimentare, a asigura o infrastructură IT mai bună, a mări disponibilitatea interpreților și a asigura un acces mai bun la informații. La data de 24 mai 2016, Comisia a acordat 25 de milioane EUR cu titlu de fonduri de urgență (FAMI) către EASO în vederea consolidării capacității acestuia de a sprijini în continuare autoritățile elene. Această finanțare va contribui la punerea în aplicare a unui plan de intervenție de urgență elaborat împreună cu Comisia, autoritățile elene și părțile interesate relevante, pentru a aborda la fața locului actuala situație umanitară și punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia de la 18 martie.
- (24) Asistența de urgență se adaugă la suma de 509 milioane EUR alocată Greciei pentru perioada 2014-2020 prin intermediul programelor sale naționale din cadrul fondurilor FAMI și FSI, Grecia devenind astfel primul beneficiar al fondurilor UE pentru afaceri interne din toate statele membre ale UE.
- (25) Grecia ar trebui să se asigure că resursele financiare sunt utilizate în modul cel mai eficient și mai eficace cu putință și fără întârziere. În acest scop, ar trebui finalizată de urgență actuala revizuire a programelor naționale ale Greciei din cadrul fondurilor pentru afaceri interne (FAMI, FSI), pentru a le adapta la noile priorități. De asemenea, procesul de transfer al autorității responsabile cu gestionarea acestor fonduri către același minister care gestionează și fondurile structurale ar trebui să fie finalizat de urgență pentru a se asigura o utilizare mai eficientă a resurselor disponibile. Grecia ar trebui să rezolve o serie de aspecte practice ale punerii în aplicare (personalul, managementul și controlul, opinia de audit, notificarea oficială), astfel încât noua autoritate responsabilă să poată deveni operațională până în iulie 2016.
- (26) După cum s-a recunoscut în comunicarea Comisiei din 4 martie 2016 intitulată „Înapoi la Schengen” ⁽¹⁾, asigurarea unei bune funcționări a sistemului Dublin reprezintă o parte indispensabilă a unor eforturi mai ample necesare pentru a stabili politica în materie de azil, migrație și frontiere. Aceste eforturi ar trebui să conducă la revenirea la o funcționare normală a spațiului Schengen, cel mai târziu în decembrie 2016. Prin urmare, este important ca Grecia să ia de urgență restul de măsuri identificate în prezenta recomandare, astfel încât să garanteze că reluarea transferurilor către Grecia în temeiul Regulamentului Dublin poate avea loc în același interval de timp și cel mai târziu în decembrie 2016. În același timp, reformarea Regulamentului Dublin, astfel cum a fost propusă de Comisie ⁽²⁾, bazată pe obiectivul de solidaritate și de repartizare echitabilă a sarcinilor între statele membre, ar trebui să reprezinte o prioritate.
- (27) Pe baza rapoartelor transmise cu regularitate de Grecia cu privire la progresele realizate în ceea ce privește desfășurarea acestor acțiuni și pe baza altor elemente pertinente, cum ar fi viitoarele rapoarte din partea UNCHR și a altor organizații relevante, ar trebui să se stabilească în mod clar dacă sunt îndeplinite condițiile necesare pentru ca statele membre să reia transferurile individuale către Grecia în temeiul Regulamentului Dublin, ținând seama de faptul că volumul transferurilor și categoriile de persoane transferate ar trebui să corespundă progreselor realizate în mod concret. Grecia ar trebui să prezinte un raport actualizat pentru perioada aprilie-iunie 2016, în situația în care în iunie 2016 nu s-a primit niciun raport lunar pentru următoarea perioadă de raportare.
- (28) Comisia intenționează să treacă în revistă progresele realizate și să actualizeze, în mod corespunzător, recomandările sale specifice în septembrie 2016.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu, „Înapoi la Schengen – o foaie de parcurs”, COM (2016) 120 final, 4 martie 2016.

⁽²⁾ COM (2016) 270 final.

- (29) În cazul reluării transferurilor către Grecia în temeiul Regulamentului Dublin ar trebui, de asemenea, să se ia în considerare faptul că în continuare Grecia trebuie să facă față unui număr mare de solicitanți de azil, în special ca urmare a punerii în aplicare a așanumitului exercițiu de preînregistrare, și ar trebui să se evite supunerea Greciei la o povară de nesuportat.
- (30) Responsabilitatea de a decide asupra reluării transferurilor în statul membru responsabil aparține exclusiv autorităților statelor membre sub controlul instanțelor, care pot face trimiteri preliminare la Curtea de Justiție cu privire la interpretarea Regulamentului Dublin,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

CONDIȚIILE ȘI CENTRELE DE PRIMIRE

1. Grecia ar trebui să se asigure că centrele de primire sunt suficiente, iar condițiile de primire din toate centrele de primire a solicitanților de protecție internațională respectă standardele stabilite în legislația UE, în special Directiva 2013/33/UE. În special, Grecia ar trebui, cel puțin:
- (a) să înființeze un număr corespunzător de centre de primire deschise permanente care să corespundă numărului de solicitanți de protecție internațională pe care îi primește sau este probabil să îi primească și care să permită primirea tuturor solicitanților de protecție internațională și a persoanelor aflate în întreținerea acestora în condiții adecvate pe durata procedurii de azil;
 - (b) să se asigure că un număr corespunzător de centre de primire deschise temporare este disponibil sau poate fi pus la dispoziție în cel mai scurt timp, pentru a permite adăpostirea aflurilor neașteptate de solicitanți de protecție internațională, și că acestea pot adăposti respectivii solicitanți de protecție internațională și persoanele aflate în întreținerea acestora în condiții corespunzătoare;
 - (c) să se asigure că aceste centre sunt prevăzute cu locuri de cazare deschise separate pentru bărbați singuri, femei singure, familii și persoane vulnerabile, în special minori neînsoțiți, în care pot fi garantate viața privată și unitatea familiei;
 - (d) să se asigure că minorii neînsoțiți care solicită azil sunt plasați imediat în condiții corespunzătoare și nu sunt ținuti în custodie publică în condiții care nu respectă standardele. Grecia ar trebui să creeze de urgență locurile de cazare necesare pentru minorii neînsoțiți și să asigure că centrele respective sunt menținute;
 - (e) să se asigure că sunt menținute condițiile de cazare și că diversele servicii contractuale, precum curățenia, salubritatea și aprovizionarea cu alimente, sunt finanțate în mod adecvat pentru a se evita o întrerupere a serviciilor;
 - (f) să se asigure că toate centrele temporare din Grecia sunt aduse la standardele de mai sus, în cazul în care solicitanții de azil primesc un adăpost și rămân în Grecia pe durata procedurii de azil.

Prin condițiile de primire din toate centrele de primire ar trebui, de asemenea:

- (g) să se asigure că solicitanții primesc îngrijirile medicale necesare, care includ cel puțin îngrijirea medicală de urgență și tratamentul de bază al bolilor și al afecțiunilor mintale grave;
- (h) să se ofere minorilor un acces efectiv la sistemul educațional de stat pe durata procedurii de azil, inclusiv la cursuri de limbă, astfel încât niciun minor să nu rămână fără educație.

Autoritățile elene ar trebui să efectueze o evaluare a nevoilor în ceea ce privește capacitatea totală de primire, precum și natura acestei capacități și să actualizeze în permanență această evaluare în funcție de noile evoluții. Această evaluare a nevoilor ar trebui să fie luată în considerare în permanență pentru stabilirea capacităților în conformitate cu prezenta recomandare, punctul 1 literele (a) și (b) de mai sus. Autoritățile elene ar trebui, de asemenea, să asigure gestionarea și coordonarea continuă a tuturor centrelor și să garanteze că ministerele competente dispun de resurse adecvate în acest scop.

ACCESUL LA PROCEDURA DE AZIL ÎN PRIMUL GRAD DE JURISDICȚIE ȘI RESURSELE PENTRU ACEASTĂ PROCEDURĂ

2. Grecia ar trebui să depună în continuare eforturi pentru a se asigura că toți solicitanții de protecție internațională au acces efectiv la procedura de azil prin:
- (a) procedarea de urgență la recrutarea de personal pentru a garanta că Serviciul pentru azil dispune de personal suficient, astfel încât toate oficiile să fie pe deplin operaționale și capabile să prelucreză cererile de azil în timp util. Aceasta necesită instituirea cu promptitudine a unei proceduri de recrutare pentru o mărire foarte semnificativă a numărului responsabililor de dosare și a altor categorii de personal relevante din cadrul Serviciului pentru azil;

- (b) deschiderea de urgență a unor noi oficii regionale pentru azil în Attica (Pireu), Kos, Leros, Creta (Heraklion) și Grecia de Vest (Patras) și Tesalia și Epir (Volos și Ioannina);
- (c) asigurarea unei proceduri eficiente de gestionare a cazurilor pentru a garanta că toate cazurile sunt tratate într-un mod bine organizat și pentru a spori capacitatea autorităților de a măsura performanța actuală, de a detecta potențialele blocaje și de a planifica viitoarele cerințe în materie de resurse;
- (d) asigurarea faptului că Serviciul pentru azil dispune de suficient personal administrativ de sprijin pentru fiecare oficiu, care poate să programeze interviuri, să facă programări pentru înregistrare, să rezerve interpreți și să gestioneze fluxul de lucru global al fiecărui oficiu, pentru o bună funcționare a procedurii de azil.

Serviciul pentru azil din Grecia ar trebui să identifice, pe baza unei evaluări complete și permanente, de câți membri ai personalului este probabil să aibă nevoie pentru prelucrarea aflului de cereri de azil în termenul de șase luni prevăzut în Directiva 2013/32/UE. Această evaluare a nevoilor ar trebui să fie actualizată în permanență și ar trebui să includă informații cu privire la numărul membrilor personalului care trebuie să fie recrutați în conformitate cu prezenta recomandare, punctul 2 litera (a) de mai sus.

AUTORITATEA DE APEL

- 3. Grecia ar trebui să se asigure că noua autoritate de apel este instituită fără întârziere, că aceasta dispune de un număr adecvat de comitete de apel pentru soluționarea cererilor de protecție internațională și că respectivele comitete dispun de suficient personal pentru a face față tuturor căilor de atac pendinte și viitoare. În special, Grecia ar trebui:
 - (a) să asigure un număr suficient de resurse umane și de comitete, cu ajutorul cărora autoritatea de apel să soluționeze căile de atac introduse de către solicitanți, și să actualizeze în permanență această evaluare;
 - (b) să procedeze urgent la numirea întregului personal necesar pentru autoritatea de apel și comitetele de apel, inclusiv numărul de membri ai personalului de sprijin pentru fiecare comitet;
 - (c) să pună în funcțiune de urgență autoritatea și comitetele de apel;
 - (d) să soluționeze toate cererile pendinte de control jurisdicțional al deciziilor administrative cât mai curând posibil și, în orice caz, până la sfârșitul anului 2016.

Autoritățile elene ar trebui să identifice, pe baza evaluării complete și permanente a nevoilor, numărul de comitete de apel din cadrul noii autorități de apel de care vor avea nevoie pentru a soluționa toate căile de atac înaintate de solicitanții de protecție internațională, precum și numărul de resurse umane necesar pentru continuarea unei bune funcționări a comitetelor respective în conformitate cu prezenta recomandare, punctul 3 literele (a) și (b) de mai sus.

ASISTENȚA JURIDICĂ

- 4. Grecia ar trebui să se asigure că accesul la asistență juridică gratuită este eficient în practică și că toți solicitanții de azil beneficiază de asistență juridică necesară pentru controlul jurisdicțional al deciziilor administrative privind cererile de protecție internațională. În special, Grecia ar trebui:
 - (a) să adopte rapid și să pună în aplicare în mod eficace o decizie ministerială pentru furnizarea de servicii de asistență juridică gratuită;
 - (b) să aloce fondurile necesare din programul național pentru FAMI pentru furnizarea de asistență juridică și să semneze rapid un contract pentru un registru al avocaților care pot presta aceste servicii solicitanților, în faza căii de atac, în Grecia.

TRATAMENTUL MINORILOR NEÎNSOȚIȚI ȘI AL PERSOANELOR VULNERABILE PE DURATA PROCEDURII DE AZIL

- 5. Grecia ar trebui să asigure instituirea unor structuri adecvate pentru identificarea și tratarea solicitanților vulnerabili, inclusiv a minorilor neînsoțiți. În special, Grecia ar trebui:
 - (a) să instituie o procedură de tutelă adecvată prin adoptarea decretului prezidențial necesar pentru punerea în aplicare a dispozițiilor relevante din Legea nr. 4375/2016;

- (b) să stabilească și să recruteze personalul necesar pentru Direcția de primire și Departamentul pentru protecția minorilor neînsoțiți pentru a oferi garanțiile necesare în conformitate cu acquis-ul în materie de azil privind regăsirea familiei și reprezentarea în justiție;
- (c) să se asigure că procedurile de identificare a solicitanților cu nevoi speciale în materie de procedură și de primire sunt puse în practică, astfel încât respectivii solicitanți să dispună de sprijin psihosocial, în special în cazul în care aceștia au fost victime ale violenței și exploatării sexuale sau ale traficului de persoane.

UTILIZAREA FINANȚĂRII DIN PARTEA UE ÎN CADRUL PROGRAMELOR NAȚIONALE

6. Grecia ar trebui să se asigure că fondurile substanțiale din partea UE sunt pe deplin utilizate, în special prin mobilizarea fără întârziere a resurselor disponibile în temeiul programelor naționale FAMI și FSI și prin explorarea finanțării complementare din partea fondurilor structurale. În acest context, Grecia ar trebui să finalizeze urgent revizuirea în curs a programelor naționale, pentru a le adapta mai bine la noile priorități, precum și să se asigure că noua autoritate responsabilă cu gestionarea fondurilor pentru afaceri interne devine operațională imediat.

RAPORTAREA ACȚIUNILOR ÎNTREPRINSE

7. Greciei i se adresează cererea de a prezenta, până la 30 iunie, un raport referitor la progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentei recomandări și a recomandării din 10 februarie. Ulterior, Grecia ar trebui să raporteze Comisiei, până la sfârșitul fiecărei luni, cu privire la progresele realizate în punerea în aplicare a măsurilor identificate în prezenta recomandare. Rapoartele trebuie să includă, de asemenea, o descriere a modului în care autoritățile elene au pus la dispoziție sau plănuiesc să pună la dispoziție resursele umane și materiale necesare menționate la punctele 1 și 5 din prezenta recomandare. Aceste rapoarte ar trebui să cuprindă și o descriere a evaluărilor permanente ale nevoilor menționate la punctele 1-3 din prezenta recomandare, pe care se bazează sau s-au bazat măsurile planificate și puse în aplicare. De asemenea, fiecare raport trebuie să includă următoarele informații:
- (a) capacitatea totală permanentă și temporară, actuală și planificată pentru găzduirea solicitanților de protecție internațională și natura acestei capacități;
 - (b) efectivele de personal totale actuale și planificate pentru prelucrarea cererilor de azil înregistrate la Serviciul pentru azil și pentru Direcția de primire; și
 - (c) efectivele de personal totale actuale și planificate și numărul de comitete pe care autoritatea de apel le-a pus treptat în funcțiune.

Adoptată la Bruxelles, 15 iunie 2016.

Pentru Comisie
Dimitris AVRAMOPOULOS
Membru al Comisiei

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA NR. 1/2016 A COMITETULUI PENTRU TRANSPORTURI TERESTRE COMUNITATE/ ELVEȚIA

din 10 iunie 2016

privind sistemul de redevențe pentru vehicule aplicabil în Elveția începând cu 1 ianuarie 2017
[2016/1118]

COMITETUL,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul feroviar și rutier de mărfuri și călători ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 51 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Conform articolului 40 din acord, începând cu 1 ianuarie 2001, Elveția percepe o redevență nediscriminatorie pe vehicule pentru costurile pe care acestea le occasionază („redevență aplicată traficului vehiculelor grele și legată de prestații”). Această redevență este diferențiată în funcție de trei categorii de norme de emisii (clase EURO).
- (2) În acest scop, acordul stabilește, la articolul 40 alineatele (2) și (4), media ponderată a redevențelor, redevența maximă pentru categoria de vehicule care sunt cele mai poluante, precum și diferența maximă dintre redevențele aferente diverselor categorii.
- (3) Ținând cont de modernizarea parcului de vehicule care circulă în Elveția, ceea ce implică faptul că tot mai multe vehicule respectă cele mai recente norme EURO, este necesară adaptarea de către Comitetul pentru transporturi terestre Comunitate/Elveția a repartizării categoriilor de norme EURO între cele trei categorii de redevențe.
- (4) Reducerea de 10 % față de nivelul categoriei de redevență prevăzută în Decizia nr. 1/2011 a Comitetului pentru transporturi terestre Comunitate/Elveția din 10 iunie 2011 ⁽²⁾ pentru vehiculele din clasele de emisii EURO II și EURO III postechipate cu un sistem omologat de filtrare a particulelor ar trebui să fie menținută în vigoare,

DECIDE:

Articolul 1

Redevența aferentă traficului vehiculelor grele legată de prestații pentru un vehicul a cărui greutate maximă autorizată nu depășește 40 de tone și care parcurge un traseu de 300 km este de:

- 372,00 de franci elvețieni pentru categoria de redevențe 1;
- 322,80 franci elvețieni pentru categoria de redevențe 2;
- 273,60 franci elvețieni pentru categoria de redevențe 3.

⁽¹⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 91.

⁽²⁾ JO L 193, 23.7.2011, p. 52.

Articolul 2

Categoria de redevențe 1 se aplică vehiculelor din clasa de emisii EURO III, precum și tuturor vehiculelor puse în circulație înainte de intrarea în vigoare a normei EURO III.

Categoria de redevențe 2 se aplică vehiculelor din clasele de emisii EURO IV și EURO V.

Categoria de redevențe 3 se aplică vehiculelor din clasa de emisii EURO VI.

Articolul 3

Se aplică reducerea de 10 % a redevenței față de categoria în cauză, acordată vehiculelor din clasele de emisii EURO II și EURO III postechipate cu un sistem omologat de filtrare a particulelor, astfel cum este prevăzută la articolul 1 din Decizia nr. 1/2011 a Comitetului pentru transporturi terestre Comunitate/Elveția.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2017.

Adoptată la Berna, 10 iunie 2016.

Pentru Confederația Elvețiană
Președintele
Peter FÜGLISTALER

Pentru Uniunea Europeană
Șeful delegației Uniunii Europene
Fotis KARAMITSOS

**DECIZIA NR. 2/2016 A COMITETULUI PENTRU TRANSPORTURI TERESTRE COMUNITATE/
ELVEȚIA****din 10 iunie 2016****de modificare a anexei 1 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană
privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători [2016/1119]**

COMITETUL,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul feroviar și rutier de mărfuri și călători (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 52 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Articolul 52 alineatul (4) prima liniuță din acord atribuie comitetului mixt sarcina de a adopta decizii de revizuire a anexei 1.
- (2) Anexa 1 a fost modificată cel mai recent prin Decizia 1/2015 a comitetului mixt din 16 decembrie 2015 ⁽¹⁾.
- (3) În domeniile vizate de acord au fost adoptate noi acte legislative ale Uniunii Europene. Textul anexei 1 ar trebui modificat pentru a se ține cont de modificările legislației relevante a Uniunii Europene. Din motive de claritate juridică și de simplificare, este preferabil să se înlocuiască anexa 1 la acord cu anexa la prezenta decizie,

DECIDE:

Articolul 1

Anexa 1 la acord se înlocuiește cu textul din anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

În sensul Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, permisul de mecanic de locomotivă, precum și atestatul suplimentar furnizat în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) din directiva respectivă sunt recunoscute pe bază de reciprocitate.

Articolul 3

În conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2007/59/CE, autoritățile competente din Confederația Elvețiană și din statele membre ale Uniunii Europene dispun de registre de permise și, în urma unei cereri întemeiate, pun la dispoziție informații cu privire la situația unor astfel de permise. În urma unei cereri întemeiate, aceste informații sunt puse la dispoziție tuturor angajatorilor mecanicilor.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la 1 iulie 2016.

Adoptată la Berna, la 10 iunie 2016.

Pentru Confederația Elvețiană
Președintele
Peter FÜGLISTALER

Pentru Uniunea Europeană
Șeful delegației Uniunii Europene
Fotis KARAMITSOS

⁽¹⁾ JO L 23, 29.1.2016, p. 82 (rectificare în JO L 33, 10.2.2016, p. 38).

⁽²⁾ Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51).

ANEXĂ

„ANEXA 1

DISPOZIȚII APLICABILE

În conformitate cu articolul 52 alineatul (6) din prezentul acord, Elveția aplică dispoziții legale echivalente dispozițiilor menționate mai jos:

DISPOZIȚII RELEVANTE DIN LEGISLAȚIA UNIUNII EUROPENE

SECȚIUNEA 1 – ACCES LA PROFESIE

- Directiva 2006/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006 privind utilizarea vehiculelor închiriate fără conducători auto pentru transportul rutier de mărfuri (versiune codificată) (JO L 33, 4.2.2006, p. 82).
- Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO L 300, 14.11.2009, p. 51), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1).
- Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri (JO L 300, 14.11.2009, p. 72), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1).

În sensul prezentului acord,

- (a) Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană îi exceptează de la obligația de a deține atestatul de conducător pe toți resortisanții Confederației Elvețiene, ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European;
- (b) Confederația Elvețiană îi poate excepta de la obligația de a deține un atestat de conducător pe resortisanții altor state decât cele menționate la litera (a) de mai sus doar după consultarea și exprimarea acordului Uniunii Europene;
- (c) dispozițiile capitolului III din Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 (referitoare la cabotaj) nu se aplică.
- Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 (JO L 300, 14.11.2009, p. 88), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1).

În sensul prezentului acord, dispozițiile capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 (referitoare la cabotaj) nu se aplică.

- Decizia 2009/992/UE a Comisiei din 17 decembrie 2009 privind cerințele minime pentru datele care trebuie introduse în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier (JO L 339, 22.12.2009, p. 36).
- Regulamentul (UE) nr. 1213/2010 al Comisiei din 16 decembrie 2010 de stabilire a normelor comune privind interconectarea registrelor electronice naționale ale întreprinderilor de transport rutier (JO L 335, 18.12.2010, p. 21).
- Regulamentul (UE) nr. 361/2014 al Comisiei din 9 aprilie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește documentele pentru transportul internațional de călători cu autocarul și autobuzul și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2121/98 al Comisiei (JO L 107, 10.4.2014, p. 39).

SECȚIUNEA 2 – NORME SOCIALE

- Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier (JO L 370, 31.12.1985, p. 8), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 1161/2014 al Comisiei din 30 octombrie 2014 (JO L 311, 31.10.2014, p. 19).

- Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO L 80, 23.3.2002, p. 35).
- Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului (JO L 226, 10.9.2003, p. 4).
- Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 1), modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 (JO L 300, 14.11.2009, p. 88).
- Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 35), modificată cel mai recent prin Directiva 2009/5/CE a Comisiei din 30 ianuarie 2009 (JO L 29, 31.1.2009, p. 45).
- Regulamentul (UE) nr. 581/2010 al Comisiei din 1 iulie 2010 privind termenele maxime pentru descărcarea datelor relevante din unitățile montate pe vehicule și din cardurile conducătorilor auto (JO L 168, 2.7.2010, p. 16).

SECȚIUNEA 3 – NORME TEHNICE

Autovehicule

- Directiva 70/157/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de zgomot admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor (JO L 42, 23.2.1970, p. 16), modificată cel mai recent prin Directiva 2007/34/CE a Comisiei din 14 iunie 2007 (JO L 155, 15.6.2007, p. 49).
- Directiva 88/77/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1987 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz natural sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule (JO L 36, 9.2.1988, p. 33), modificată cel mai recent prin Directiva 2001/27/CE a Comisiei din 10 aprilie 2001 (JO L 107, 18.4.2001, p. 10).
- Directiva 91/671/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule (JO L 373, 31.12.1991, p. 26), modificată cel mai recent prin Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 (JO L 59, 28.2.2014, p. 32).
- Directiva 92/6/CEE a Consiliului din 10 februarie 1992 privind instalarea și utilizarea dispozitivelor limitatoare de viteză pentru anumite categorii de vehicule din cadrul Comunității (JO L 57, 2.3.1992, p. 27), modificată prin Directiva 2002/85/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 (JO L 327, 4.12.2002, p. 8).
- Directiva 92/24/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind dispozitivele limitatoare de viteză sau sistemele similare de limitare a vitezei montate pe diferite categorii de autovehicule (JO L 129, 14.5.1992, p. 154), modificată prin Directiva 2004/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 (JO L 44, 14.2.2004, p. 19).
- Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional (JO L 235, 17.9.1996, p. 59), modificată prin Directiva 2002/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 februarie 2002 (JO L 67, 9.3.2002, p. 47).
- Regulamentul (CE) nr. 2411/98 al Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind recunoașterea în cadrul traficului intracomunitar a semnului distinctiv al statului membru în care sunt înmatriculate autovehiculele și remorcile acestora (JO L 299, 10.11.1998, p. 1).

- Directiva 2000/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2000 privind controlul tehnic rutier al vehiculelor utilitare care circulă în Comunitate (JO L 203, 10.8.2000, p. 1), modificată cel mai recent prin Directiva 2010/47/UE a Comisiei din 5 iulie 2010 (JO L 173, 8.7.2010, p. 33).
- Directiva 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule (JO L 275, 20.10.2005, p. 1), modificată cel mai recent prin Directiva 2008/74/CE a Comisiei din 18 iulie 2008 (JO L 192, 19.7.2008, p. 51).
- Directiva 2009/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (reformare) JO L 141, 6.6.2009, p. 12.
- Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JO L 188, 18.7.2009, p. 1), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 133/2014 al Comisiei din 31 ianuarie 2014 (JO L 47, 18.2.2014, p. 1).
- Regulamentul (UE) nr. 582/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și de modificare a anexelor I și III la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 167, 25.6.2011, p. 1), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) nr. 627/2014 al Comisiei din 12 iunie 2014 (JO L 174, 13.6.2014, p. 28).

Transportul de mărfuri periculoase

- Directiva 95/50/CE a Consiliului din 6 octombrie 1995 privind procedurile unitare de control în transportul rutier de mărfuri periculoase (JO L 249, 17.10.1995, p. 35), modificată cel mai recent prin Directiva 2008/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 (JO L 162, 21.6.2008, p. 11).
- Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13), modificată cel mai recent prin Directiva 2014/103/UE a Comisiei din 21 noiembrie 2014 (JO L 335, 22.11.2014, p. 15).

În sensul prezentului acord, în Elveția se aplică următoarele derogări de la Directiva 2008/68/CE:

1. *Transport rutier*

Derogări pentru Elveția în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/68/CE din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase

RO – a – CH – 1

Obiect: transportul de motorină și de păcură cu numărul ONU 1202 în cisterne.

Trimitere la anexa I, secțiunea I.1, din prezenta directivă: punctele 1.1.3.6 și 6.8.

Conținutul anexei la directivă: excepții referitoare la cantitățile transportate per unitate de transport, reglementări cu privire la construcția cisternelor.

Conținutul legislației naționale: cisternele care nu sunt construite în conformitate cu punctul 6.8, ci în conformitate cu legislația națională, care au capacitatea mai mică sau egală cu 1 210 l și care sunt folosite la transportul păcurii sau al motorinei cu numărul ONU 1202, pot beneficia de excepțiile de la punctul 1.1.3.6 din ADR.

Trimitere inițială la legislația națională: appendicele 1 punctul 1.1.3.63 litera (b) și punctul 6.14 din Ordonanța privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (SDR; RS 741.621).

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

RO – a – CH – 2

Obiect: exceptare de la cerința de a deține un document de transport pentru anumite cantități de mărfuri periculoase definite la punctul 1.1.3.6.

Trimitere la anexa I, secțiunea I.1, din prezenta directivă: punctele 1.1.3.6 și 5.4.1.

Conținutul anexei la directivă: obligația de a deține un document de transport.

Conținutul legislației naționale: transportul recipientelor goale necurățate utilizate în transportul de categoria 4 și al buteliilor de gaz goale sau pline pentru aparatele de respirat utilizate de serviciile de urgență sau pentru echipamentele de scufundat, în cantități care nu depășesc limitele stabilite la punctul 1.1.3.6, nu este supus obligației de a deține documentul de transport prevăzut la punctul 5.4.1.

Trimitere inițială la legislația națională: appendicele 1 punctul 1.1.3.63 litera (c) din Ordonanța privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (SDR; RS 741.621).

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

RO – a – CH – 3

Obiect: transportul cisternelor goale necurățate de către societăți care prestează servicii de revizie a instalațiilor de depozitare a lichidelor care pot polua apele.

Trimitere la anexa I, secțiunea I.1, din prezenta directivă: punctele 6.5, 6.8, 8.2 și 9.

Conținutul anexei la directivă: construcția, echiparea și inspecția cisternelor și a vehiculelor, formarea conducătorilor.

Conținutul legislației naționale: vehiculele și cisternele/recipientele transportate goale necurățate care sunt utilizate de societăți care prestează servicii de revizie a instalațiilor de depozitare a lichidelor care pot polua apele pentru a goli lichidele atunci când se efectuează operațiunile de revizie a cisternelor staționare nu intră sub incidența dispozițiilor privind construcția, echiparea și inspecția, etichetarea sau semnalizarea prin aplicarea plăcii portocalii prevăzute de ADR. Ele sunt reglementate de dispoziții specifice privind etichetarea și semnalizarea, iar conducătorul vehiculului nu este obligat să urmeze formarea menționată la punctul 8.2.

Trimitere inițială la legislația națională: appendicele 1 punctul 1.1.3.63.10 din Ordonanța privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (SDR; RS 741.621).

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

Derogări pentru Elveția în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Directiva 2008/68/CE din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase.

RO – bi – CH – 1

Obiect: transportul deșeurilor menajere care conțin mărfuri periculoase la instalațiile de eliminare a deșeurilor.

Trimitere la anexa I, secțiunea I.1, din prezenta directivă: punctele 2, 4.1.10, 5.2 și 5.4.

Conținutul anexei la directivă: clasificare, ambalare combinată, marcare și etichetare, documentare.

Conținutul legislației naționale: reglementările includ dispoziții referitoare la clasificarea simplificată a deșeurilor menajere care conțin mărfuri periculoase (deșeuri menajere), de realizat de către un expert recunoscut de autoritatea competentă, la utilizarea unor recipiente colectoare corespunzătoare și la formarea conducătorilor. Deșeurile menajere care nu pot fi clasificate de către expert pot fi transportate la centrul de tratare a deșeurilor în cantități mici și identificate după pachet și unitate de transport.

Trimitere inițială la legislația națională: appendicele 1 punctul 1.1.3.7 din Ordonanța privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (SDR; RS 741.621).

Observații: aceste reglementări se pot aplica numai transportului de deșeuri menajere care conțin mărfuri periculoase între centre publice de tratare și instalații de eliminare a deșeurilor.

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

RO – bi – CH – 2

Obiect: transportul retur al artificilor de divertisment.

Trimitere la anexa I, secțiunea I.1, din prezenta directivă: punctele 2.1.2, 5.4.

Conținutul anexei la directivă: clasificare și documentare.

Conținutul legislației naționale: în scopul de a facilita transportul retur al artificilor de divertisment cu numerele ONU 0335, 0336 și 0337 de la comercianții cu amănuntul la furnizorii acestora, s-au prevăzut derogări cu privire la indicarea masei nete în documentul de transport și la clasificarea produselor.

Trimitere inițială la legislația națională: appendicele 1 punctul 1.1.3.8 din Ordonanța privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (SDR; RS 741.621).

Observații: verificarea detaliată a conținutului exact din fiecare pachet de produse din fiecare tip nevândute este practic imposibil de realizat de către comercianții cu amănuntul.

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

RO – bi – CH – 3

Obiect: certificat de formare ADR pentru cursele efectuate în scopul transportării vehiculelor care s-au defectat, pentru cursele legate de efectuarea de reparații, pentru cursele efectuate în vederea examinării vehiculelor-cisternă/cisternelor și pentru cursele cu vehicule-cisternă efectuate de experți responsabili cu examinarea vehiculelor.

Trimitere la anexa I, secțiunea I.1, din prezenta directivă: punctul 8.2.1.

Conținutul anexei la directivă: conducătorii trebuie să urmeze cursuri de formare.

Conținutul legislației naționale: cursurile și certificatele de formare ADR nu sunt necesare pentru cursele efectuate în scopul transportării vehiculelor care s-au defectat sau pentru curse de verificare în urma unor reparații, pentru cursele efectuate cu vehicule-cisternă în scopul examinării vehiculului sau a cisternei sale și nici pentru cursele efectuate de experți responsabili cu examinarea vehiculelor-cisternă.

Trimitere inițială la legislația națională: instrucțiunile din 30 septembrie 2008 ale Ministerului Federal al Mediului, Transporturilor, Energiei și Comunicațiilor (DETEC) referitoare la transportul rutier al mărfurilor periculoase.

Observații: în unele cazuri, vehiculele care s-au defectat sau care sunt în reparații și vehiculele-cisternă aflate în pregătire pentru inspecția tehnică sau în verificare la momentul inspecției tehnice conțin încă mărfuri periculoase.

Dispozițiile de la punctele 1.3 și 8.2.3 rămân aplicabile.

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

2. Transportul feroviar

Derogări pentru Elveția în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/68/CE din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase

RA – a – CH – 1

Obiect: transportul de motorină și de păcură cu numărul ONU 1202 în cisterne.

Trimitere la secțiunea II.1 din anexa II la prezenta directivă: punctul 6.8.

Conținutul anexei la directivă: reglementări referitoare la construcția cisternelor.

Conținutul legislației naționale: sunt autorizate cisternele care nu sunt construite în conformitate cu punctul 6.8, ci în conformitate cu legislația națională, care au capacitatea mai mică sau egală cu 1 210 l și care sunt folosite la transportul păcurii sau al motorinei cu numărul ONU 1202.

Trimitere inițială la legislația națională: anexa la Ordonanța DETEC din 3 decembrie 1996 referitoare la transportul feroviar și prin instalațiile de transport pe cablu al mărfurilor periculoase (RSD, RS 742.401.6) și appendicele 1 capitolul 6.14 din Ordonanța privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (SDR, RS 741.621)

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

RA – a – CH – 2

Obiect: document de transport.

Trimitere la secțiunea II.1 din anexa II la prezenta directivă: punctul 5.4.1.11.

Conținutul anexei la directivă: informații generale care trebuie să figureze în documentul de transport.

Conținutul legislației naționale: utilizarea unui termen colectiv în documentul de transport și a unei liste anexate care să conțină informațiile prevăzute în trimiterea de mai sus.

Trimitere inițială la legislația națională: anexa la Ordonanța DETEC din 3 decembrie 1996 referitoare la transportul feroviar și prin instalațiile de transport pe cablu al mărfurilor periculoase (RSD, RS 742.401.6).

Data expirării: 1 ianuarie 2023.

- Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului (JO L 165, 30.6.2010, p. 1).

SECȚIUNEA 4 – DREPTURI DE ACCES ȘI TRANZIT FEROVIAIR

- Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, 24.8.1991, p. 25).
- Directiva 95/18/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare (JO L 143, 27.6.1995, p. 70).
- Directiva 95/19/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de redevențe pentru utilizarea infrastructurii (JO L 143, 27.6.1995, p. 75).

- Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) (JO L 164, 30.4.2004, p. 44), modificată cel mai recent prin Directiva 2014/88/UE a Comisiei din 9 iulie 2014 (JO L 201, 10.7.2014, p. 9).
- Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51), modificată cel mai recent prin Directiva 2014/82/UE a Comisiei din 24 iunie 2014 (JO L 184, 25.6.2014, p. 11).
- Regulamentul (CE) nr. 653/2007 al Comisiei din 13 iunie 2007 privind utilizarea unui format european comun pentru certificatele de siguranță și documentele de cerere în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului și valabilitatea certificatelor de siguranță prevăzute de Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 153, 14.6.2007, p. 9), modificat prin Regulamentul (UE) nr. 445/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 (JO L 122, 11.5.2011, p. 22).
- Decizia 2007/756/CE a Comisiei din 9 noiembrie 2007 de adoptare a unei specificații comune a registrului național al vehiculelor prevăzut la articolul 14 alineatele (4) și (5) din Directivele 96/48/CE și 2001/16/CE (JO L 305, 23.11.2007, p. 30), modificată prin Decizia 2011/107/UE a Comisiei din 10 februarie 2011 (JO L 43, 17.2.2011, p. 33).
- Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare) (JO L 191, 18.7.2008, p. 1), modificată cel mai recent prin Directiva 2014/38/UE a Comisiei din 10 martie 2014 (JO L 70, 11.3.2014, p. 20).
- Regulamentul (CE) nr. 352/2009 al Comisiei din 24 aprilie 2009 privind adoptarea unei metode de siguranță comune pentru evaluarea riscului prevăzută la articolul 6 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, 29.4.2009, p. 4).
- Regulamentul (UE) nr. 36/2010 al Comisiei din 3 decembrie 2009 privind modelele comunitare de permise de mecanici de locomotivă, certificate complementare, copii certificate ale certificatelor complementare și formulare pentru cererile de permise de mecanici de locomotivă, în temeiul Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 13, 19.1.2010, p. 1).
- Decizia 2010/713/UE a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind modulele pentru procedurile de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizare, precum și de verificare CE care trebuie utilizate în specificațiile tehnice de interoperabilitate adoptate în temeiul Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 319, 4.12.2010, p. 1).
- Regulamentul (UE) nr. 1158/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță feroviară (JO L 326, 10.12.2010, p. 11).
- Regulamentul (UE) nr. 1169/2010 al Comisiei din 10 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea autorizației de siguranță feroviară (JO L 327, 11.12.2010, p. 13).
- Regulamentul (UE) nr. 201/2011 al Comisiei din 1 martie 2011 privind modelul de declarație de conformitate cu un tip autorizat de vehicul feroviar (JO L 57, 2.3.2011, p. 8).
- Decizia 2011/275/UE a Comisiei din 26 aprilie 2011 privind o specificație tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul «infrastructură» al sistemului feroviar transeuropean convențional (JO L 126, 14.5.2011, p. 53), modificată prin Decizia 2012/464/UE a Comisiei din 23 iulie 2012 (JO L 217, 14.8.2012, p. 20).
- Regulamentul (UE) nr. 445/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 653/2007 (JO L 122, 11.5.2011, p. 22).
- Regulamentul (UE) nr. 454/2011 al Comisiei din 5 mai 2011 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul aplicații telematice pentru serviciile de călători al sistemului feroviar transeuropean (JO L 123, 12.5.2011, p. 11), modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) 2015/302 al Comisiei din 25 februarie 2015 (JO L 55, 26.2.2015, p. 2).
- Decizia de punere în aplicare 2011/665/UE a Comisiei din 4 octombrie 2011 privind registrul european al tipurilor autorizate de vehicule feroviare (JO L 264, 8.10.2011, p. 32).

- Decizia 2011/765/UE a Comisiei din 22 noiembrie 2011 privind criteriile pentru recunoașterea centrelor de formare implicate în formarea mecanicilor de locomotivă, criteriile pentru recunoașterea examinatorilor responsabili cu evaluarea mecanicilor de locomotivă și criteriile pentru organizarea examinărilor în conformitate cu Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 314, 29.11.2011, p. 36).
- Decizia 2012/88/UE a Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemele de «control-comandă și semnalizare» ale sistemului feroviar transeuropean (JO L 51, 23.2.2012, p. 1), modificată cel mai recent prin Decizia (UE) 2015/14 a Comisiei din 5 ianuarie 2015 (JO L 3, 7.1.2015, p. 44).
- Decizia 2012/757/UE a Comisiei din 14 noiembrie 2012 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul «exploatare și gestionarea traficului» al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de modificare a Deciziei 2007/756/CE (JO L 345, 15.12.2012, p. 1), modificată prin Decizia 2013/710/UE a Comisiei din 2 decembrie 2013 (JO L 323, 4.12.2013, p. 35).
- Regulamentul (UE) nr. 1077/2012 al Comisiei din 16 noiembrie 2012 privind o metodă de siguranță comună pentru supravegherea exercitată de autoritățile naționale de siguranță după eliberarea unui certificat de siguranță sau a unei autorizații de siguranță (JO L 320, 17.11.2012, p. 3).
- Regulamentul (UE) nr. 1078/2012 al Comisiei din 16 noiembrie 2012 privind o metodă de siguranță comună pentru monitorizarea pe care trebuie să o aplice întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură după primirea unui certificat de siguranță sau a unei autorizații de siguranță, precum și entitățile responsabile cu întreținerea (JO L 320, 17.11.2012, p. 8).
- Regulamentul (UE) nr. 321/2013 al Comisiei din 13 martie 2013 privind specificația tehnică de interoperabilitate pentru subsistemul material rulant – vagoane de marfă al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de abrogare a Deciziei 2006/861/CE (JO L 104, 12.4.2013, p. 1), modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1236/2013 al Comisiei (JO L 322, 3.12.2013, p. 23).
- Decizia de punere în aplicare 2014/880/UE a Comisiei din 26 noiembrie 2014 privind specificațiile comune ale registrului de infrastructură feroviară și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2011/633/UE (JO L 356, 12.12.2014, p. 489).
- Regulamentul (UE) nr. 1300/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificațiile tehnice de interoperabilitate referitoare la accesibilitatea sistemului feroviar al Uniunii pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă (JO L 356, 12.12.2014, p. 110).
- Regulamentul (UE) nr. 1301/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificațiile tehnice de interoperabilitate referitoare la subsistemul «energie» al sistemului feroviar din Uniune (JO L 356, 12.12.2014, p. 179).
- Regulamentul (UE) nr. 1302/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind o specificație tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul «material rulant» – «material rulant de călători și locomotive» al sistemului feroviar din Uniunea Europeană (JO L 356, 12.12.2014, p. 228).
- Regulamentul (UE) nr. 1303/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la «siguranța în tunelurile feroviare» a sistemului feroviar din Uniunea Europeană (JO L 356, 12.12.2014, p. 394).
- Regulamentul (UE) nr. 1304/2014 al Comisiei din 26 noiembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul «material rulant – zgomot», de modificare a Deciziei 2008/232/CE și de abrogare a Deciziei 2011/229/UE (JO L 356, 12.12.2014, p. 421).
- Regulamentul (UE) nr. 1305/2014 al Comisiei din 11 decembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul «aplicații telematice pentru transportul de marfă» al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 62/2006 (JO L 356, 12.12.2014, p. 438).
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/171 al Comisiei din 4 februarie 2015 privind anumite aspecte din cadrul procedurii de acordare de licențe întreprinderilor feroviare (JO L 29, 5.2.2015, p. 3).
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/909 al Comisiei din 12 iunie 2015 privind modalitățile de calculare a costurilor generate direct în urma exploatării serviciului de transport feroviar (JO L 148, 13.6.2015, p. 17).

SECȚIUNEA 5 – ALTE DOMENII

- Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la uleiurile minerale (JO L 316, 31.10.1992, p. 19).
 - Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană (JO L 167, 30.4.2004, p. 39).
 - Directiva 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere (JO L 319, 29.11.2008, p. 59)."
-

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO